

50 jaar

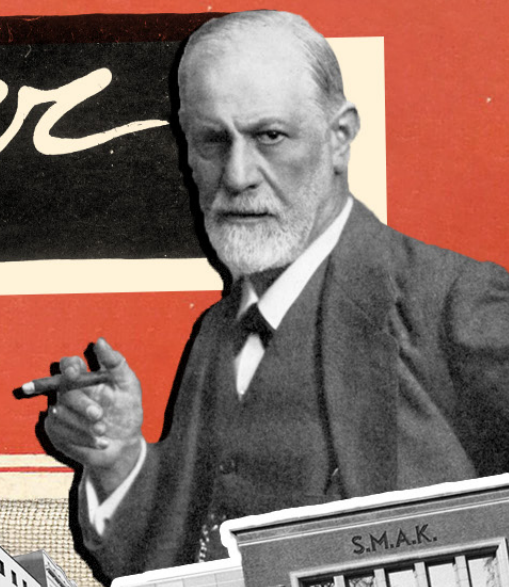
schamper

Het blad van vaderhaat & moederliefde

COMMUNISME OF
KAPITALISME?



HK



VEGANISME.

WTF is
PSYCHOANALYSE?



<- László Krasznahorkai

COLOFON

Oplage
3000 exemplaren op papier

Verschijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Joppe Frans
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Joppe Frans

Chef Cultuur
Sarah van Crombruggen

Algemeen Coördinator
Zita-Luna de Smaele
& Lies Pardon

Chef Wetenschap
Leone Mattheus
(interim)

Chef Reclame & PR
Yana Rosé

Chef Lay-out
S. Marina Dosál
Dierssen

Chef Sociale Media & PR
Joren Stox & Tina Morthier

Chef IT
Henri Spriet

Chef Maatschappij & Satire
Samuel Bocken

Chef Eindredactie
Leone Mattheus

Chef Onderwijs
Jasper Mouton

Chef Beeld
Emma Juxon-Smith

Redacteur
Leone 'SOEP' Mattheus, Henri 'Fishstick van kabeljauw' Spriet, Maria Mihut, Jasper 'Bologonese met tantoe veel kaas' Mouton, Rune Stiens, Roosje Visschedijk, Samuel 'de brug spaghetti' Bocken, Yentel Goubert, Sarah van Crombruggen, Joppe 'macaroni' Frans, Yana 'Witte vis meunière' Rosé, Ella Pauwels, Fran de Roo, Erdal Yayla, Sophie Marina 'zoete aardappel curry' Dosál Dierssen, Mubarak Masae, Ege Tokman, Lena Waterschoot, Fien Waage, Marie 'kaaskroket' Soetens, Sara Schelstraete, Emma Juxon-Smith

Medewerker
Ophélie van Damme, Wout Landuyt, Marieke Pottie, Roman Fieremans, Tuur van Beveren, Julian Dams, Luna Llusha

Beeld
Lena Waterschoot, Ella de Smet, Yentel Goubert, Mubarak Masae, Quinten Steen, Emma Juxon-Smith, Leone Mattheus, Henri Spriet, Jasper Mouton, Sara Schelstraete, Joppe Frans, Samuel Bocken, Iep, Hendrik Van den Eede

Eindredactie
★Lies Pardon, ★Mubarak Masae, Marie Soetens, Joppe Frans, Tuur van Beveren, Joren Stox, Sarah van Crombruggen, Samuel Bocken, Emma Juxon-Smith, Jasper Mouton, Luna Llusha, Tina Morthier, Yana Rosé, Henri Spriet, Iep, Sara Schelstraete, Nina Vandezande, Julian Dams, Emilie de Winne, Leone Mattheus

Cover
Emma Juxon-Smith & Sara Schelstraete

Edito beeld
Sara Schelstraete

Middenpagina
Emma Juxon-Smith, Sara Schelstraete, Dario Posé Boen

Baby Marx illustratie:
Sophie Marina Dosál Dierssen

Een cliché is een cliché voor een reden

JOPPE FRANS

Onlangs werd ik weer op de hoogte gebracht van het bestaan van het geweldige nummer: 'Scatman ski-ba-bop-ba-dop-bop' van **Scatman John**. Het liedje bevindt zich door zijn nogal absurde koeterwaals in de eregalerij van het internet.

Onlangs leerde ik echter dat het liedje veel meer is dan enkel wat wilkeurig gebrabbel. Scatman John had heel zijn leven lang last van een stotter, wat hem ook een zeer moeilijke jeugd bezorgde. Maar in plaats van zich er gewoon bij neer te leggen, bouwde hij een succesvolle muziekcarrière op door zijn spraakoefeningen (zoals ski-ba-bop-ba-dop-bop) te verwerken in zijn muziek. Er schuilt dus een emanciperende boodschap in zijn unieke muziek: uit je grootste beperkingen kan je iets moois maken.

Deze wijsheid is natuurlijk niet nieuw en valt makkelijk terug te vinden in de gemiddelde Disneyfilm. Mensen hebben nogal de neiging zulke cliché-boodschappen af te kraken, vooral omdat we ons eigen levensverhaal zo uniek vinden dat we denken dat ons leven onvatbaar is voor zo'n voorspelbare boodschap.

pen. Hierdoor verzetten we ons koppig tegen dit soort advies omdat we niet kunnen leven met het feit dat een Amerikaanse filmregisseur of Scatman John ons iets zou kunnen zeggen over het leven.

Helaas maken mensen hierdoor vaak voorspelbare fouten zoals bv. werk boven je sociale leven stellen, je persoonlijkheid volledig onderdrukken tot er niets meer van over is, liegen tegen de mensen die je lief hebt, ... Het is hoognodig tijd dat we klassiekers zoals 'wees jezelf' en 'heb de mensen naast je lief' weer wat durven omarmen. Er bestaat niet zoiets als ongerepte sneeuw, dus laten we de voetsporen die er al zijn niet direct negeren.

Dit brengt mij terug naar mijn favoriete Scatman, John. We kunnen van onze koppigheid om uniek te zijn, die ons soms goed advies doet negeren, iets moois maken. Teken vrij in de kantlijnen van uw cursus, verwijs subtiel naar binnenpretjes in je masterproef, vul dat ene onnozele antwoord in bij de Mentimeter, doe het allemaal. Zoals John zou zeggen: "If the scatman can do it, so can you".



Israël heeft al

62614

mensen gedood sinds 7 oktober 2023



Dubbele brugreview.....	4
Werken aan de UGent.....	5
Stages onbetaald?.....	6
Vakverkenning.....	8
Kleine informer.....	9
Banden met Israël.....	10
Student kick-off.....	12

For the record: Poetin...	13
WTFreud.....	14
Dakloosheid in Gent.....	16
Opinie.....	18
Spelletjespagina.....	19

Taal op je bord.....	22
Vlees noch vrees.....	23
Interview: Sofie Mulders...	24
UGent cooking?.....	26
Vijf dagen vegan.....	28

HELLO, I'M...

Hervorming museumlandschap...	30
"Everything under" @ kunsthall...	32
László Krasznahorkai.....	33
Interview: Remi Cosijn.....	8
The lion does not concern himself...	36
Casettebandje.....	37

Gentbrugge = openbaar toilet?... 38

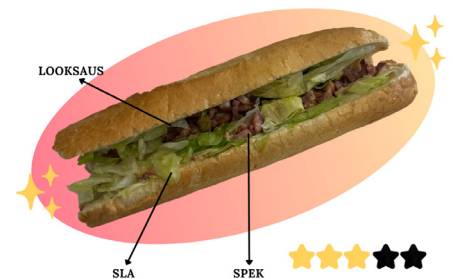
lang lewe Afrikaans...39

Dagelijkse Restokost:

BROODJE SPEK MET PITTA-LOOKSAUS: DROOM OF NACHTMERRIE?

Dit broodje vormt toch wel een duidelijk signaal van de ommekeer naar een meer vlees-gericht en iets-minder-gezond aanbod. Wat wel zeker positief is voor de student, is dat dit het ideale katerbroodje zou moeten zijn. Een beetje vettig, maar toch nog genoeg sla om je wat gezond te voelen. Ik nam dit broodje dus mee voor een (brood)nodige inspectie. Hongerig scheur ik dat papier open, maar ik word vooral geconfronteerd met onsympathiek gestaar van mijn medetafelgenoten. Ja, akkoord, het ruikt alsof ik net een vettige pitta uit mijn zak heb gehaald, of is het misschien jaloezie? Op het broodje zit een goede kwak looksaus, een royale portie spekjes en blaadjes frisse, groene sla. Ik neem een paar happen. Wat me vooral overvalt, is een gevoel van immense dorst, dit broodje is echt heel zout. Heb zeker een flesje water bij de hand, want ik voel me alsof ik al 3 dagen door de barre woestijn aan het slenteren ben. Het spek is ook niet echt krokant, maar geeft wel een goede smaak. De sla zorgt voor de nodige verfrissing, maar heeft die frisheid ook wat verloren door de saus, waardoor die wat slijmerig is geworden. Het broodje is op en ik ben verzadigd, maar de lookadem blijft me achtervolgen. Conclusie: ideaal als je een kater hebt of zin hebt in iets vettig, niet zo ideaal als je wil dat de herinnering in je adem blijft hangen.

YENTEL GOUBERT
// BEELD: YENTEL GOUBERT

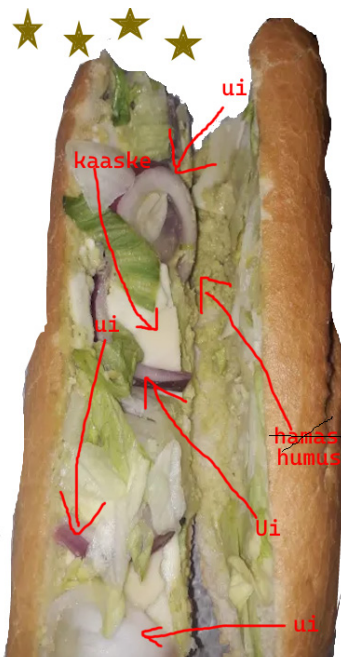


PRIJS: € 3,25

"JA, AKKOORD, HET RUIKT ALSOF IK NET EEN VETTIGE PITTA UIT MIJN ZAK HEB GEHAALD"

JOPPE FRANS
// BEELD: JOPPE FRANS

PRIJS: € 3,30
MAAR HEEFT EXTRA SOCIALE KOSTEN



BROODJE MEDITERRAANSE BASILICUM-HUMMUS: HET BROODJE DAT NEEMT EN GEEFT

Aan elke schoonheid hangt een kostprijs, en het broodje mediterrane basilicum-hummus is hier het beste voorbeeld van. Het broodje opent de poorten naar nieuwe revolutionaire werelden. Het ontwaakt de innerlijke smaak van elke eervolle student op zoek naar voer. Er hangt echter een sociale prijs aan dit gastronomisch gerecht. Het is een prijs die enkel de meest moedige studenten zich kunnen veroorloven.

Het hart van het broodje is immers omsingeld door een kilo rode ajuin. Wie een hap zal nemen van dit verrukkelijke lichaam van Christus, zal vervloekt worden met een stinkende 'teringbek'. Zij die normaal omringd worden in de aula door gezelschap, zullen nu eenzaam in een hoekje van de aula gestoken worden. Niemand wil immers de vloek van het basilicum-hummus broodje ruiken als ze proberen nieuwe kennis op te snuiven. Durft u het aan? Het verdriet, het verlies, van de tragedie van het broodje mediterrane basilicum-hummus?

"WIE EEN HAP ZAL NEMEN VAN DIT VERRUKKELIJKE LICHAAM VAN CHRISTUS, ZAL VERVLOEKT WORDEN MET EEN STINKENDE 'TERINGBEK'"

WAT BOUWEN ZE BIJ DE BRUG?

ERDAL YAYLA & JASPER MOUTON // BEELD: MUBARAK MASAE

Wie het afgelopen jaar langs het UFO is gepasseerd, heeft het waarschijnlijk al gemerkt: overal hekken, zandhopen en werfmachines. De UGent is volop bezig met een reeks bouwprojecten die het hart van de campus grondig zullen veranderen.

Wat vandaag een wirwar van beton en stof lijkt, moet binnen enkele jaren uitgroeien tot een groenere universiteitsomgeving. Tussen de Sint-Pietersnieuwstraat en de Muinkschelde komt er bij: een nieuw faculteitsgebouw, een nieuw plein, een nieuw fietsgebouw en heel wat flora.

PAUZE IN HET GROEN

Tussen de Brug en het UFO krijgt de lang braakliggende vlakte eindelijk een bestemming, het nieuwe studentenplein. De grijze tegels moeten een synthese vormen tussen de bakstenen van het Technicum en het beton dat De Brug bekleedt. Op het plein komen twee boomcirkels die als microbossen zullen dienen, en aan de straatkant pronkt straks het kroonjuweel: een gigantische vlag van de UGent. De fietsenstallingen die vorig academiejahr verdwenen, keren in kleiner aantal terug aan de rand van het plein. Als alles goed verloopt, zijn de werken afgerond tegen de feestdagen.

De aanleg van het studentenplein liep vertraging op door boringen onder de grond, in het kader van de verbouwing van Technicum T4. Onder het plein komt namelijk een boorgat-energieopslagveld, waarin koude en warmte worden opgeslagen om onder andere T4 fossielvrij te verwarmen.

De T4, het gebouw tussen de Ther-

minal en T2, wordt vanaf 2029 de nieuwe thuisbasis van de kunst- en

Als alles goed verloopt, zijn de werken afgerond tegen de feestdagen

architectuurstudenten. De grote machinezaal moet ook voor grote evenementen dienen. Het ontwerp was al in 2022 af toen een samenwerking van vier architectenbureaus een opdrachtwedstrijd van de Vlaamse Bouwmeester won. Het begin van de werken is pas voor 2027 gepland.

AUTOPARKING MAAKT PLAATS VOOR FIETSERS

Ook achter het UFO wordt er met grote machines heen en weer ge-

slingerd om beton te verwijderen. De autoparking die achter het gebouw schuilde, maakt plaats voor een nieuwe fietsenparking met een capaciteit van bijna 1000 fietsplaatsen. Dat cijfer komt overeen met de capaciteit van het UFO. In het midden van de parking komt een grote ruimte met een bos, dat tussen de verdiepingen doorgroeit, zodat groen en beton in elkaar overvloeien. De parking omringt dus de natuur, met hellingen aan de waterkant.

De autoparking onder het UFO blijft bestaan, maar het totaal aantal autoparkeerplaatsen wordt door de werken bijna gehalveerd. Automobilisten kunnen wel nog steeds terecht in de grote parking onder Campus Tweeerken. Met deze ingreep zet de universiteit weer een stap richting een duurzamere toekomst.



ZIJN ONVERGOEDE STAGES FAIR?

Stage lopen is een fundamentele stap binnen de overgang tussen studeren en de arbeidsmarkt. Ervaring als een vorm van betaling was het courante idee, maar intussen komen gesprekken op gang over een vergoeding van onkosten en de arbeid van studenten.

DE SOMS HARDE REALITEIT VAN STAGE LOPEN

Volgens het reglement aan de UGent staat zowel de stage-instelling als de onderwijsinstelling in voor de begeleiding van de student door stagedoelstellingen en tussentijdse feedback te formuleren, waarna de student de stageplek ook mag beoordelen. Het reglement stelt ook dat binnen een curriculaire stage je in principe niet vergoed wordt voor het verrichte werk en kortom de stageplek niet verplicht is dit te doen. Een eventuele vergoeding voor onkosten die gemaakt zijn, is mogelijk, maar moet in samenspraak met de stagegever.

Een vierdejaars rechtenstudent aan de UGent getuigt dan ook dat ze om deze reden bewust kiest voor een zomerstage die buiten het curriculum valt. "Ik zie mijn sta-

ges echt als mijn studentenjob; ik doe er een paar in de zomer en financier er mijn academiejaar mee." Zij getuigt ook van het belang van stages, zeker binnen haar richting: "De rechten blijft een zeer doctrinair clubje waar je de 'wetenschap' leert. Eens je bent afgestudeerd, kan je nog niets in de praktijk. De werkplek is een tweede unief."

"Wanneer een stagair meedraait binnen een organisatie, is er geen reden om hun anders te behandelen dan werknemers"- Vertegenwoordiger van ACOD

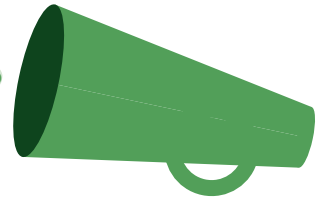
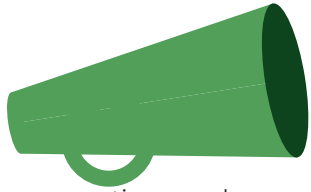
Wij spraken ook een student die in haar derde jaar lerarenopleiding zit aan de Arteveldehogeschool. Zij moest in haar laatste jaar drie stages afleggen, wat in combinatie met haar eigen lessenspakket niet altijd makkelijk was. Daarnaast is er naast het lesgeven zelf ook een grote administratieve last voor studenten die stage doen binnen het onderwijs. "Zo zou je per uur dat je lesgeeft twee uur aan voorbereidend werk hebben. Maar dit strookt niet met de realiteit van ons takenpakket, wat bestaat uit administratie bijhouden en nieuw didactisch materiaal voorzien. Daarnaast gaat het voorzien van didactisch materiaal als het vervoer naar een stageplek gepaard

met oplopende kosten voor de student. Je kunt bij studentenvoorzieningen aankloppen, maar er zijn veel studenten die door de mazen van het systeem glijpen."

Een afgestudeerde student vroedkunde uit Leuven kaart ook deze verborgen kosten aan. "Er werd geen rekening gehouden met mijn voorkeur of woonplaats bij de plaatsing, terwijl ik een beursstudent ben. Vaak kreeg ik een stageplek toegewezen die moeilijk bereikbaar was, waardoor ik vooral moest rekenen op mijn mama en grootouders voor vervoer."

De **VVS** (Vlaamse Vertegenwoordiging van Studenten) stelt vanuit een bevraging zelfs dat onbetaalde stages zorgen dat studenten eerder een stage kiezen, gebaseerd op bereikbaarheid en de benodigdheden voor een stage dan inhoud. Op die manier wordt de essentie van een stage, het educatieve luik, verwaarloosd en zorgen onbetaalde stages voor een kloof tussen studenten gebaseerd op hun financiële middelen. Een vertegenwoordiger van ACOD stelt: "Wanneer een stagiaire meedraait binnen organisatie, is er geen reden om hun anders te behandelen dan werknemers, gezien iedere medewerker zich initieel moet inzetten. Ideaal zou er minstens een Vlaanderenbrede regeling moeten zijn over stages, maar hoger onderwijsinstellingen kunnen zeker een





actievere rol opnemen in het debat om de rechten van stagiaires beter te beschermen."

STAPPEN OP EUROPEES NIVEAU

De discussie rond stages is al langer aan de gang. In 2023 werd er een resolutie gestemd om richtlijnen op te stellen voor stages op Europees niveau die de toegankelijkheid evenals de sociale bescherming van stagiaires wil uitbreiden. In 2024 presenteerde de Europese Commissie een wetgevingsvoorstel over stages waar ze trachten concrete doelstellingen te formuleren. Na moeizame onderhandelingen, formuleert de raad een minder progressief standpunt in juni 2025 waar men uitsluitend het woord traineeship gebruikt, binnen wat weinig afgelijnd is in definitie binnen de formulering van eventuele maatregelen. Echter beperkt men zich binnen het voorstel tot maatregelen omtrent

de arbeidsomstandigheden en rechtszekerheid binnen curriculaire stages en stages binnen het actieve arbeidsmarktbeleid. Ge-

"Ik ben heel dankbaar voor de kans die een stage biedt, maar uiteindelijk draaien wij wel mee in de economie en daarvoor verdienen wij wel een financiële vergoeding."-
Student lerarenopleiding

zien deze stages deel uitmaken van nationale bevoegdheden als onderwijs, stellen zij dat dit opgevolgd moet worden op nationaal niveau. Anderzijds kaarten ze zowel de kwetsbare rol van stagiaires aan binnen de arbeidsmarkt als het gebrek aan regelgeving en effectieve handhaving op het nationaal niveau. Zij wijden een groot stuk aan het identificeren en sancties opleggen voor werkgevers die valse traineeships faciliteren die de rechten van de trainee/werknemer in het gedrang doen komen.

EN HOE ZIT HET NU?

In september 2025 komt er verandering in de zaak. De werkgele-

genheidscommissie van het Europees Parlement heeft een verslag opgesteld dat als basis dient voor verdere onderhandelingen. Dit nieuwe akkoord verbiedt onbetaalde stages en stelt ook een duidelijke definitie van wat een stage inhoudt. Ook wil de Europese Commissie met dit akkoord gelijke behandeling van stagiaires veiligstellen en stagiaires gemakkelijker toegang geven tot vakbonden. Het akkoord zet de norm voor sociale bescherming, afgelijnde werkdagen, beloning voor het geleverde werk en het vergoeden van onkosten gemaakt binnen de stages. Binnen de vraag rond vergoeding en verloning ligt België ver achter op Nederland, dat al sinds 2023 vergoedingen voorziet voor stagiaires. Zo sluit de student die lerarenopleiding volgt aan de Arteveldehogeschool af met: "Ik ben heel dankbaar voor de kans die een stage biedt, maar uiteindelijk draaien wij wel mee in de economie en daarvoor verdienen wij wel een financiële vergoeding."



FESTIVAL

I-Brain

Presentaties
Workshops
Breincasino
Expo

1 Brain, 1 Life,
hoe hou je het gezond
van start tot finish?

Hersenfit



23 NOV
2025
12u30 – 18u

Zebrastraat 32 — Gratis toegang

BREINWIJZER.BE

OP VAKVERKENNING:

MUZIEKGESCHIEDENIS: TOT 1750. ZO DROOG DAT HET WEER FASCINE- REND WORDT?

Deze cursus viel niet in Gods goede gratie en daarom wordt het hoorcollege op vrijdagmiddag van 16.00 tot 19.00u gedoceerd. Maar met prof. dr. Francis Maes' enthousiasme kan het zijn dat je toch de 15e eeuw muzikaal begint te waarderen.

Voordat je dit vak volledig verdoemt vanwege het rooster, laat me je introduceren tot één van de meest abstracte dingen (die ik ben tegengekomen) in de richting: het gregoriaanse gezang.

De meesten zullen niet staan springen bij het horen van gregoriaans gezangen, maar het is fascinerender dan je wellicht zou anticiperen. Er is een moment dat men zo diep gaat in de cijfersymboliek dat componisten besluiten om muziek te gaan schrijven in vormen, zoals een harp of een hartje. Maar toch moet menig kunstwetenschapper waarschijnlijk beschaamd bekennen dat ze na deze volledige cursus nog steeds niet zouden kunnen uitleggen wat een isoritmisch motet precies is. Om de illusie nu te breken, dit vak blijft een taaie pil, en toegegeven is het niet altijd fascinerend om te horen wat men 600 jaar geleden deed.

Maar dat beseft prof. dr. Francis Maes zelf ook, dus als lichtpuntje om naar uit te kijken, bestaat de helft van praktisch elk college uit het luisteren naar een resem aan stukken die gaan van grootste dramatiek bij **Bach** tot opgewekte madrigalen uit de renaissance. Eén van de aanraders van die stukken is 'Chants des Oyseaux' van **Janequin**, een componist die dan letterlijk vogelgezang probeert weer te geven in muziek. Het huiswerk voor dit vak bestaat vooral uit het luisteren van een (toegeven 10+ uur durende) playlist van oude muziek. Het doel daarvan is dat je op het examen zelf shazam gaat spelen en de stukken gaat herkennen. Daarna zul je wellicht beseffen dat de 'Matthäus Passion' verrassend vaak wordt opgezet.

SOPHIE MARINA DOSAL DIERSSEN

schamper.be



Het onderwijslandschap in België verandert continu door politieke beslissingen. Deze kleine 'explainer' zet enkele recente updates op een rij, van internationale beperkingen op universitaire samenwerkingen tot Vlaamse besparingen.

VLAANDEREN BESPAART OP BRUSSEL

De Vlaamse regering heeft aangekondigd 20 miljoen euro te willen besparen op Brussel. Het gaat om ingrepen in sectoren als hoger onderwijs, ouderenzorg en kinderopvang. Vooral de Brusselse onderwijsinstellingen worden zwaar getroffen. Zo verliest de Vrije Universiteit Brussel meer dan tien miljoen euro aan werkingsmiddelen, ook de Erasmus Hogeschool en Odisee krijgen een stevige klap.

Zo zegt de universiteit dat ze enkel samenwerkingen stopt met organisaties die ernstige mensenrechten schenden

Voor instellingen met een hoog aandeel aan niet-Europese studenten, wat in Brussel vaker voorkomt dan in Vlaanderen, heeft dit verregaande gevolgen. De regering schrapt Brusselse ondersteuningsmiddelen die sinds 2008 bedoeld waren voor begeleiding en infrastructuur. Dit komt bijzonder hard aan in instellingen zoals Odisee, waar tot 70% van de studenten een beurs krijgt in Brussel.

Ook de ouderenzorg ontsnapt niet aan de knip. Rusthuizen verliezen gemiddeld 357 euro per inwoner per jaar, wat zal leiden tot besparingen. Ook in de kinderopvang wordt 1,7 miljoen euro bespaard, wat druk zet op capaciteit en betaalbaarheid in de hoofdstad, waar het tekort aan plaatsen het meest acuut is.

Opvallend is dat de Vlaamse regering een miljoen euro extra investeert in de promotie van het Nederlands in Brussel. De Vlaamse minister voor Brussel, **Cieltje van Achter** (N-VA), zegt zelfs duidelijk een keuze te maken voor het Nederlands, voor kinderen en de zorg. Dit staat in contrast met de besparingen in het Nederlandstalig onderwijs, waar er wordt gesnoeid in de structurele middelen, terwijl ook de ouderenzorg en kinderopvang besparingen moeten verwerken.

UGENT WORDT GEBLACK-LIST DOOR FLORIDA

De Amerikaanse staat Florida heeft een document gepubliceerd met namen van instellingen, bedrijven en steden waarmee voortaan geen samenwerking meer is toegelaten. De lijst dient als reactie op instellingen die Israël op een bepaalde manier boycotten of beperkingen opleggen. Ook de UGent staat op deze lijst. Dat betekent

dat er voortaan geen uitwisselingsprogramma's of gezamenlijke onderzoeken meer kunnen plaatsvinden tussen de universiteit en publieke universiteiten in Florida.

De praktische impact blijft beperkt, want er zijn amper samenwerkingen met Florida. Toch heeft de UGent al laten weten zich formeel te verzetten tegen de beslissing, die de universiteit misleidend vindt. Zo zegt de universiteit dat ze enkel samenwerkingen stopt met organisaties die ernstige mensenrechten schenden en dat die criteria wereldwijd gelden, niet enkel in relatie tot Israël. De UGent staat bovendien niet alleen op de lijst: ook de stad Gent, de ULB en de ULiège worden voortaan door Florida geboycot.



STRIJD VOOR ACADEMISCHE

In mei 2024 werd door de toenmalige rector, Rik Van de Walle, beloofd om de banden met Israëlische instellingen te verbreken. Voorlopig blijven de meesten bestaan. Toch blijft de UGent volhouden dat ze er alles aan doen om ze te verbreken, maar hoe zit dat echt?

HOEVEEL BANDEN ZIJN ER?

Dat is moeilijk te zeggen, aangezien de UGent hier weinig transparant over is. Volgens onderzoek van studenten op eigen houtje blijkt echter dat de UGent negentien banden heeft, of zelfs meer, afhankelijk van wat als band wordt gedefinieerd. De universiteit heeft er zelf 10 van bevestigd in een gepubliceerde lijst. Dit zijn de banden die de UGent van plan is te verbreken. De UGent is niet van plan om al haar samenwerkingen stop te zetten. Ze baseert zich daarvoor op de beoordelingen van de Commissie Mensenrechtenbeleid en Dual Use Onderzoek. Deze commissie beoordeelt alle samenwerkingen van de UGent en besliste eerder al om niet meer samen te werken met Israël op nationaal niveau. Die beslissing werd echter aangevocht



ten door voormalig rector **Rik Van de Walle** in de Raad van Bestuur, waardoor men nu geval per geval bekijkt.

WAT IS ER AL GEBEURD?

In 2024 publiceerde de Mensenrechtencommissie een shortlist van Israëlische overheidsinstellingen en universiteiten die nauw met het leger of de staat verbonden zijn. Dit vormde de basis voor de 10 negatief beoordeelde samenwerkingen. Na de bezetting van het UFO besloot Van de Walle op 31 mei om dit advies van de Mensenrechtencommissie te volgen. Sinds die beslissing zijn er nog maar drie van de tien problematische banden stopgezet. Twee zijn beëindigd omdat het contract is afgelopen, en een derde is een Erasmussamenwerking. Over een vierde samenwerking hebben alle UGent'ers recent een mail gekregen. Hierbij hebben de andere partners binnen de samenwerking beslist om de Universiteit van Tel-Aviv aan de deur te zetten. Dit moet echter nog goedgekeurd worden door de Europese Commissie.

MERLIN, één van de negatief beoordeelde samenwerkingen, is recent zelfs verlengd. Het contract zou normaal afgelopen zijn aan het begin van dit academiejaar. De UGent werkt binnen MERLIN samen met onder andere Tel-Aviv University en de Kishon afwate-

ring en rivierautoriteit. Die laatsten staan allebei op de zwarte lijst van de mensenrechtencommissie. TAU biedt contracten aan aan Israëlische soldaten en doet onderzoek voor het Israëlische leger en wapenfabrikanten, terwijl Kishon een Israëlische overheidsinstelling is.

Een van de negatief beoordeelde samenwerkingen is recent verlengd

Critici wijzen op de traagheid waarmee de banden verbroken worden. "Men probeert zich in lopende projecten met Israëlische universiteiten te vervangen, zodat de universiteit niemand tot last zou zijn. Dat toont volgens mij hoe weinig morele urgentie er leeft," aldus **Basil Peeters**. Ook op de nationale studentenstaking van 23 oktober was het verontwaardiging troef. De protesterende studenten willen zo snel mogelijk actie zien, en betreuren hoe weinig het beleid van rector **De Sutter** voorlopig verschilt met dat van haar voorganger. Actie volgt nog op 19 november.

WAAR LOOPT HET VAST?

De banden met Israël stopzetten is niet zo evident. Zo bleek uit een onderzoek van Veto, het studentenblad van KU Leuven. De samen-

BOYCOT NOG NIET GESTREDEN

werkingen vinden namelijk plaats binnen het Horizon kader van Europa, dat voornamelijk gefinancierd wordt door de Europese Commissie. MERLIN bijvoorbeeld, het project dat net verlengd is, heeft een totaalbedrag van 21 miljoen gekregen van de EC. Dit betekent ook dat als de UGent uit projecten wilt stappen, ze toestemming nodig heeft van alle projectpartners én de Europese Commissie zelf. Zonder deze toestemming pleegt de UGent contractbreuk, met mogelijk boetes, schadeclaims en reputatieverlies als onbetrouwbare partner tot gevolg.

De UGent heeft al vanaf het begin gezegd dat ze haar contracten om deze redenen zou naleven. In mei 2024 werd dus een belofte gemaakt waarvan men toen al wist dat de effectieve navolging ervan

In mei 2024 werd dus een belofte gemaakt waarvan men toen al wist dat de effectieve navolging ervan moeilijk te controleren zou zijn

moeilijk te controleren zou zijn.

Sinds het begin gebruikt de UGent dit ook als een excuus en verschuilt het zich telkens achter de EU. Bij persverklaringen valt vaak hetzelfde te lezen: "We wachten op antwoord van de EU". Volgens Peeters wordt er ook niet actief naar een andere oplossing gezocht: "Momenteel zijn slechts twee juristen deeltijds met dit dossier bezig. Eén onder hen smeekte het management tijdens de Raad van Bestuur

zelfs tijd te mogen vrijmaken voor dit dossier. Veel van zijn onderzoek moest hij na de werkuren doen."

In plaats van oplossingen te zoeken om via achterpoortjes uit samenwerkingen te stappen, zoekt de UGent naar achterpoortjes om erin te kunnen blijven. Zo heeft de universiteit vorig jaar al een piste bekeken rond affiliated entities, en probeert men zich nu te vervangen in de projecten door andere Belgische universiteiten. De weg naar een academische boycot is nog lang en blijft voorlopig onbeslist. De universiteit belooft om verder te werken, terwijl activistische studenten op hun honger blijven zitten.



STUDENT KICK-OFF GESPONSORD DOOR BOL.COM

De Student Kick-off is een jaarlijkse traditie waar duizenden studenten op afkomen. Dit is het moment voor verenigingen en bedrijven om zich te promoten bij studenten, maar we zien dat bedrijven verenigingen meer en meer aan het wegduwen zijn.

Student Kick-Off werd in 2006 opgericht door **Stijn Baert** en **Fredric Seghers**, toen nog studenten. Het evenement begon klein en werd volledig door studenten georganiseerd. Dat was een groot verschil met andere studenten-steden, waar zo'n festival door de school of de stad werd opgezet. In Gent gold het motto: 'voor en door studenten!'

Verenigingen
vragen iets van
de studenten,
bedrijven geven iets
aan de studenten

2011 werd een kantelmoment: Student Kick-off nam voor het eerst een externe veiligheidscoördinator aan, wat de structuur van Kick-off veranderde. Alles werd groter en professioneler, en dat was ook het jaar waarin de symbolische inkom van 1 euro werd ingevoerd.

Traditioneel diende Student Kick-off ook als een platform voor verenigingen om nieuwe leden aan te trekken met hun tentjes in de student village. Maar hoe populairder het evenement werd, hoe meer bedrijven hier ook interesse in kregen. Die commerciële aandacht gaat nu ten koste van de niet-commerciële verenigingen: de *student village* moet plaatsmaken voor de *partner village*.

Er is een duidelijk verschil in de behandeling van partners en studenten. Het idee 'voor en door' studenten lijkt stilaan verdwenen. Studenten moeten plaatsmaken voor bedrijven die vooral merchandise uitdelen. Waar vroeger de achterkant van het Sint-Pietersplein door verenigingen werd bezet, staan nu de partners.

Door de komst van de partners verandert de mentaliteit van studenten ook, zo stelt **Emiel Verbeeren** van de **Gentse Studentenraad**. Studenten komen niet meer langs om meer te weten te komen over alle verenigingen die de UGent aanbiedt, maar komen op jacht naar merchandise. De Student Kick-Off is een reclamespot geworden. Het is een plek waar veel studenten samenkomen en bedrijven weten dit. Ze zijn dus bereid veel geld in hun promotie te pompen. Verenigingen hebben hier de middelen niet voor. Zij zijn eerder op

zoek naar vrijwilligers. Verenigingen vragen iets van de studenten, bedrijven geven iets aan de studenten.

Dat dit een jammere evolutie is, zegt ook **Febe Cornelis** van de **DSA**: "Student Kick-off is een groot platform en heel toegankelijk. Voor kleinere verenigingen die anders dat platform nooit kunnen bereiken, was dat wel een heel belangrijke tool." De DSA ziet ook dat het ledenaantal van studentenverenigingen algemeen enorm daalt, al spelen er wellicht meer factoren mee dan enkel Student-kick-off.

Daarom wordt extra ingezet op projecten die studenten aanmoedigen zich bij een vereniging aan te sluiten. Zo is er de site *Durf Doen*, waar studenten informatie vinden en via een quiz kunnen ontdekken welke vereniging het best bij hen past.



FOR THE RECORD:

POETIN

Vladimir Poetin, de ijzeren hand van Rusland in de 21e eeuw en de man die volgens minister Francken straks zijn troepen in Brussel laat lopen, komt Trump en Netanyahu vergezellen in deze nieuwste editie van 'For The Record'.

OPKOMST

Als knullige knaap begon Vladimir Poetin in 1975 zijn carrière in de Russische geheime dienst: de KGB. Hij stapte pas in 1991 in de politiek en steeg snel in de rangen. In 1999 werd hij door toenmalig Russisch president Boris Jeltsin als premier aangesteld, enkele maanden later nam Jeltsin zelf ontslag en werd Poetin in december 1999 president. Na twee ambtstermijnen mocht Poetin zich in 2008 geen kandidaat meer stellen voor het presidentschap. Zijn partijgenoot Dmitri Medvedev werd president en benoemde Poetin opnieuw tot eerste minister. Toch bleef Poetin de belangrijkste figuur in de Russische politiek.

Poetin voerde enkele grondwetswijzigingen door waardoor hij in 2012 opnieuw als president werd verkozen, ditmaal voor een termijn van zes jaar. De stemmen tegen Poetin werden luider, en er werd massaal tegen hem geprotesteerd op de avond van zijn inauguratie. Al snel werd de wetgeving rond betogingen verstrengd. Honderden burgers en politici werden opgepakt, onder wie anticorruptieklokkenluider Alexei Navalny.

Intussen draaide Poetin achter de schermen een 'kleptocratische', oligarchische molen van zwart geld. Het Kremlin werd baas van de vrije markt. Als Poetin wou dat een welvarend bedrijf instortte, dan gebeurde dat ook. Zo liet hij in 2004 Mikhail Chodorkovskij, toenmalig eigenaar van oliebedrijf Yukos, arresteren. Terwijl Chodorkovski voor tien jaar vastzat in een werkkamp ging zijn bedrijf failliet. Hierdoor kon het voor een habbekrats opgekocht worden door Rosneft, een onderneming in handen van Poetins eigen kabinetschef.

OPPOSITIE

In 2020 valt Alexei Navalny, de luidste stem van de oppositie tegen Poetin, ten prooi aan het repressieve beleid van het Kremlin. In Berlijn wordt hij vergiftigd, maar overleeft deze aanval op zijn leven. Bij zijn terugkeer naar Rusland wordt hij echter opgepakt en naar een werkkamp bij de Noordpool gestuurd, waar hij in 2024 uiteindelijk sterft.

OEKRAÏNE

In 2022 lanceert Poetin een oorlog in Oekraïne. Hij verbreekt hiermee voor de tweede keer in 8 jaar (zie: 2014 Krim-annexatie) het Memorandum van Boedapest, een akkoord uit 1994 waarin Rusland onder andere Oekraïne veiligheid garandeert in ruil voor haar nucleaire ontwapening. Met deze oorlog laat Poetin ook de Minsk-akkoorden van 2015 terzijde liggen, die destijds werden getekend om een einde te maken aan de oorlog tussen Oekraïne en Russische militaire groepen in de Donbass regio.

Poetin beweerde in 2022 dat het om een snelle militaire operatie ging om delen van Oekraïne te annexeren. Deze operatie, die drie dagen had moeten duren, sleept nu al drie jaar aan. Het Russische volk en leger zijn oorlogsmoe en aan beide kanten blijven de doden vallen.



WHAT THE FREUD IS

Wie psychoanalyse zegt, zegt Freud. Wie Freud zegt, zegt oedipuscomplex. Maar wat zijn deze concepten nu precies en hoe zijn ze vandaag nog steeds relevant? We gingen te rade bij professor klinische psychologie en psychoanalyse: Stijn Vanheule.

Wat is psychoanalyse nu precies?

"Daar kan je twee antwoorden op geven. Enerzijds is de psychoanalyse een theorie om naar de mens te kijken. Daarnaast is het ook een behandelmethode waarin het spreken centraal staat. Psychoanalyse is dus een theorie en een praktijk om mensen te behandelen die vrij breed wordt toegepast. Het stereotiepe beeld van de cliënt die in een sofa ligt met de psycholoog die erachter zit, is al lang niet meer de enige toepassing van de psychoanalyse."

FREUD

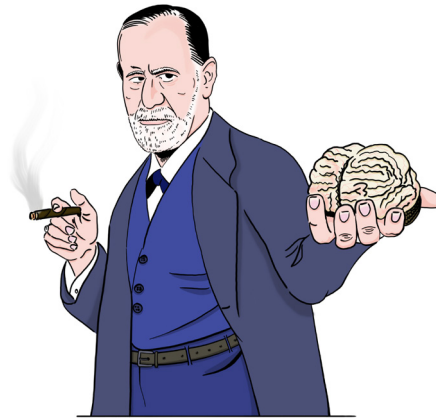
De vader van de psychoanalyse is Freud, wie was hij en waar hield hij zich mee bezig?

"De eerste theorievorming van Sigmund Freud dateert uit 1890. Hij was vooral geïnteresseerd in pseudoneurologische klachten. Bij die klachten hebben mensen een lichamelijke uitval zonder dat er een neurologische oorzaak voor te vinden is. Het waren dus lichamelijke problemen met een psychische component."

Freud staat voornamelijk bekend om het oedipuscomplex. Is dit voorbijgestreefd of nog steeds relevant?

"Freud ontwikkelde het voorna-

melijk als metafoor om het conflict te visualiseren dat een opgroeiend kind doorloopt, maar zijn idee was wel degelijk dat dit start bij een heel egocentrische ingesteldheid. Het kind wil geliefd worden door de moederfiguur en heeft destructief-agressieve tendensen ten aanzien van wie de moederfiguur ook begeert. Tegenwoordig weten we dat deze theorie te een-



voudig is. Maar de idee dat een persoon geboren wordt met impulsen die ingeperkt worden door de socioculturele omgeving blijft relevant. Omdat we zien dat dit afstemmingsproces fout kan lopen en tot problematieken kan leiden (bijvoorbeeld: angststoornissen of problemen in intieme relaties)."

De theorieën van Freud krijgen regelmatig de kritiek seksistisch of heteronormatief te zijn.

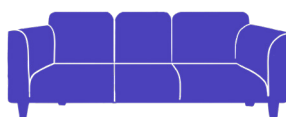
"Dat is terechte kritiek op Freud. Enerzijds hebben zijn theorieën de mogelijkheid geopend om na

te denken over seksualiteit. Freud stelt namelijk dat iedereen 'polymorf pervers' geboren wordt, wat wil zeggen dat we seksuele impulsen hebben die nog niet georiënteerd zijn. Freud laat hierdoor ruimte om de seksualiteit op een eigen manier in te vullen. Hoewel hij zelf geen 'ideale' invulling van iemands seksualiteit voorstelt, vertrekken zijn theorieën (zoals het oedipuscomplex) vanuit de dominante heteronormatieve blik waarbij de relatie tussen man en vrouw centraal staat."

PSYCHOANALYSE IN DE PRAKTIJK

Zet men binnen de psychoanalyse sterk in op het categoriseren van stoornissen?

"De psychoanalyse is weggegaan van dat sterk categoriseren. Het vertrekt eerder uit de premisse dat iedereen bepaalde basisworstelingen heeft en iedereen doorheen zijn/haar leven een strategie ontwikkelt om daarmee om te gaan. In die zin ziet men mensen met stoornissen niet als abnormaal in vergelijking met mensen die geen stoornis hebben. Het is de manier waarop mensen met de basisworstelingen omgaan en de moeilijkheden die ze in hun leven ervaren die maken dat sommige mensen een pathologie ontwikkelen en anderen niet."



PSYCHOANALYSE?



Psychoanalyse lijkt op vele vlakken meer op filosofie dan een concrete wetenschap. Toch moet de psychoanalyse niet onderdoen voor andere benaderingen wat effectiviteit betreft. Hoe komt dit?

"Het opmerkelijke binnen de klinische psychologie is dat er veel verschillende manieren zijn om stoornissen te behandelen en dat de verschillende behandelmethodes behoorlijk gelijkwaardig zijn in effectiviteit. Een mogelijke verklaring is dat psychotherapie vooral een kader biedt aan mensen die lijden en zich alleen voelen. De therapeut speelt hierin een ondersteunende rol, biedt hoop, bouwt een band op en denkt samen met de patiënt na over een uitweg. Die gedeelde basis is wellicht wat echt werkt, namelijk eenzaamheid doorbreken, hoop creëren en het ontstaan van een therapeutische band als werkcontext waarin dat gebeurt. Dit kan vanuit verschillende theoretische kaders gedaan worden. Vanuit een leertheorie, vanuit een psychopathologische theorie, of vanuit een relatie- en gezinsmodel. Dit zorgt ervoor dat we de behandeling kunnen afstemmen op de persoon en indien de psychoanalytische methode niet werkt, kan een alternatief uitgeprobeerd worden."

Welke persoon heeft het meeste baat bij een psychoanalytische behandeling?

"Van mensen die in psychoanalyse gaan, wordt er verwacht dat ze de problematiek waarmee ze worstelen zelf actief in handen gaan nemen mits ondersteuning van de psycholoog. Hierdoor proberen we ervoor te zorgen dat de persoon



niet blijft zitten in een slachtofferrol en toch probeert om zelf op zoek te gaan naar een betere strategie om met zijn/haar problemen om te gaan. De juiste oplossing voor de ene persoon is niet noodzakelijk de juiste oplossing voor de ander."

PSYCHOSEZORG

Zoals de naam het verradt, handelt psychoanalyse o.a. met mensen die psychotisch zijn. Maar wat is een psychose nu precies?

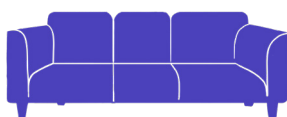
"Een psychose is een ernstige psychiatische aandoening waarbij iemand zijn voeling met de realiteit verliest, waardoor nieuwe ervaringen worden waargenomen, zoals het horen van stemmen of het zien van visioenen. Onder psychose vallen schizofrene ervaringen (die gekenmerkt worden door desintegratie van de werkelijkheid), paranoia (waarbij de achtervolgingsideeën en de grootheidswaanzin centraal staan) en manisch-depressieve psychosen (gekenmerkt door ontremming)."

Rond psychose hangen er veel stigma's. Een veelvoorkomende is dat mensen met psychose gevaarlijk zijn. Is dit terecht?

"Nee, het is onterecht om te zeggen dat psychose een determinant is die verklaart waarom mensen gevaarlijk gedrag zouden stellen. Druggebruik bijvoorbeeld kan vaak samengaan met psychosen en dat is dan weer wel een determinant voor gewelddadig gedrag."

Bestaat er een behandeling voor psychose?

"Jazeker, al is het belangrijk om te weten dat er geen wonderbehandeling bestaat. Vaak bestaat de therapie uit een combinatie van verschillende methoden, waaronder farmacologische en psychologische interventies."



GEZIEN MAAR VAAK VERGETEN:

Zoals overal ter wereld is dakloosheid ook in Gent een probleem. Met de winter in het vooruitzicht betekent het voor vele daklozen een strijd om te overleven. Hoe probeert het stadhuis om deze mensen te helpen en op welke manier nemen burgers zelf initiatief?

DAKLOOSHEID IN CIJFERS

In Gent zijn er volgens een telling van de Koning Boudewijnstichting uit 2023 precies 2.490 dak- en thuisloze mensen in de stad, waarvan een derde vrouwen en 633 kinderen. Om deze mensen te helpen, beschikt het stedelijk bestuur over een brede waaier aan diensten en projecten om dak- en thuisloze mensen te helpen naast ook andere hulporganisaties, vzw's, en vrijwilligersorganisaties. Zo heb je wijkagenten die dag en nacht patrouilleren, de gemeenschaps-wacht, huisartsen, het mobiel team, psychiaters en zovelen meer. Die vormen dan vaak een netwerk: door samen te werken kunnen zij de best mogelijke zorg bieden, aangepast aan de noden en zorgen van de daklozen.

EEN VEELVORMIG GEZICHT

Er bestaat geen enkelvoudig profiel van de Gentenaar zonder dak boven het hoofd. De groep is uiterst divers: gezinnen met kinderen, mensen met of zonder papieren, ouderen die door stijgende huurprijzen hun woning verloren, en personen met een psychiatrische kwetsbaarheid. Vooral die laatste groep is vaak slachtoffer van een zorgsysteem dat hen niet



kan of wil dragen. Ook jongeren zijn kwetsbaar. Wie na zijn acht-tiende uit de jeugdzorg komt en slechts een beperkt netwerk heeft om op terug te vallen, belandt vaak bij vrienden op de sofa. Deze situatie is meestal niet houdbaar waar-door ze noodgedwongen op straat belanden zonder zekerheid, priva-cy of toekomstperspectief.

Deze pluraliteit wordt vaak genegeerd als er over dakloosheid gesproken wordt.

ken. Locaties zoals het Sint-Pieters-station houden in deze periode 's nachts hun deuren open zodat wie dakloos is toch enige beschutting ervaart van het weer. Een mens-waardige oplossing valt dit niet echt te noemen.

Wie geluk heeft kan terecht in de nachtopvang, alleen is die met een capaciteit van amper 66 vaste bedden ontoereikend om het probleem aan te pakken. Deze winter is er beloofd dat er 44 extra bedden voorzien gaan worden, onder andere in goedkope hotels, al is dat een druppel op een hete plaat. Hulpverleners pleiten al langer om deze winterbedden structureel te maken, in plaats van elk jaar opnieuw tijdelijke noodoplossingen te moeten zoeken.

Behalve de gebrekkige nachtopvang is er bovendien ook een tekort aan betaalbare woningen

OVERVOLLE OPVANG, STRUCTUREEL TEKORT

In de winter met z'n koude dagen en nog koudere nachten is het voor vele daklozen moeilijk om een warme en veilige slaapplek te zoe-

ken. Behalve de gebrekkige nachtopvang is er bovendien ook een tekort aan betaalbare woningen. Naast de private markt zijn er ook sociale woningen, maar wie hoopt om er gebruik van te maken, belandt op een wachtlijst waar het vaak jaren duurt voor je aan de beurt komt. Daarbovenop komt

DAKLOOSHEID IN GENT

het probleem van de leegstaande woningen. Hoewel eigenaars in Gent beboet kunnen worden als ze een pand langer dan een jaar leeg

Want wie op straat leeft, verliest niet alleen een huis, maar vaak ook zijn identiteit, netwerk en waardigheid

laten staan, blijken de procedures traag en inefficiënt. Daardoor blijven tientallen gebouwen ongebruikt, terwijl honderden mensen op straat slapen.

ALLE BEETJES HELPEN

Nu kan het lijken alsof dakloosheid een te grote, onmogelijk aan te pakken problematiek is. Welke impact zou je zelfs kunnen hebben als één persoon? Toch zijn er zeker, ogenschijnlijk kleine, dingen die je kan doen om mensen die op straat leven een hart onder de riem te steken. Het **vzw Enchanté**, bijvoorbeeld, werkt samen met een hele hoop Gentse handelaars (cafés, winkels, etc.) om uitgestelde koffies, maaltijden of zelfs bedden aan te bieden. Op hun site vind je een kaart met alle zogenaamde 'hartelijke plekken' waar ze mee samenwerken. Het concept is simpel: ga je eens een koffie drinken in de Viernulvier? Betaal dan een extra, uitgestelde, koffie die beschikbaar gesteld wordt voor wie er na jou naar komt vragen.

Naast organisaties als Enchanté zetten ook talloze Gentenaars zich op eigen houtje in om mensen op straat te helpen. Sommige studenten koken maaltijden voor daklozen of doneren warme kledij via **De Rode Lotus**. In **Open Plaats** kunnen mensen spullen doneren of doorgeven aan wie ze nodig heeft.

Wie het geld of de tijd niet kan sparen, kan ook gewoon vriendelijk goedendag zeggen en eventueel een gesprek aanslaan met een dakloze. Want wie op straat leeft, verliest niet alleen een huis, maar vaak ook zijn identiteit, netwerk en waardigheid. Daarom blijft nabijheid belangrijk: niet weggijken, maar groeten, praten, vragen hoe het gaat. Dat klinkt klein, maar voor iemand die dagenlang genegeerd wordt, is het onbetaalbaar.



OYA NEE NEE: K3 ORIGINALS IS EEN COMMERCIËLE NACHTMERRIE



Vorige week stapte ik op de trein richting Antwerpen. Pas toen ik neerzat, zag ik boven de zeteltjes een hoop roze cowboyhoeden uitsteken. Ik was het bijna vergeten: waar Antwerpen is, is onuitstaanbaar Vlaanderen en dus ook goedkope nostalgie.

En maar zingen, en maar blij zijn, al die cowboys. Allen naar het Sportpaleis, AFAS Dome, het interesseert me niet, 't was beter een heropvoedingskamp geweest. Mijn Instagram staat vol: "Kijk eens hoe goed wij overeenkomen!", schreeuwt **Karen**, "Heb jij al ooit een K3 show-dvd gezien?", grapt **Kristel**. Kristel toch, jij zelfrelative-rend wonder! "Wat een eer voor ons", glundert **Kathleen**, die nu plots in ongeziene hoeveelheden door Vlaanderen geëerd wordt, hoeveelheden waar **Jelle Cleymans** natte dromen over heeft. Laat me duidelijk zijn hé: ik gun het die dames van harte. Natuurlijk doen die dat, hoe zou je zelf zijn? Afgezien dat ik de honderd Instastories kotsbeu ben, ligt voor mij het probleem dieper dan dat. Achter hen, vanuit de schaduw, komt daar plots die engerd van een **Gert Verhulst** aangewandeld met een of andere award? Cheque? Vijfhonderdduizend tickets verkocht! Een record! Vijfhonderdduizend keer € 50. Gertje is blij. Ongelukkig Vlaanderen hunkert naar zijn kindertijd en dat verkoopt dus ongeëvenaard goed. Niets mis mee, toch? Onlangs was **Miguel Wiels** te gast op *Radio 2*. Hij zei daarin dat de jonge garde artiesten te veel een

soort McDonald's geworden zijn. Songs worden te snel geschreven waardoor ze twee maanden later vervangen worden door een ander: een song van **Camille** lijkt te veel op een song van **Aaron Blommaert**. En ja, voor een keer sloeg Wiels daar de nagel op de kop. Alleen wat gênant dat dat ook

zijn eigen kop had moeten zijn. Of het nu K3 is, de Studio 100 SingAlong, Spring of XINK (herinner je je dat collectieve orgasme bij de millennials nog? *What the fuck zelfs*): nostalgie verkoopt, dus wordt dat steeds opnieuw gemaakt, zij het in een gelijkaardig album, zij het een letterlijke kopie. Mijn probleem daarmee is dat de creativiteit daardoor moet inboeten. Alle investeringen in die geroutineerde nostalgie betekenen

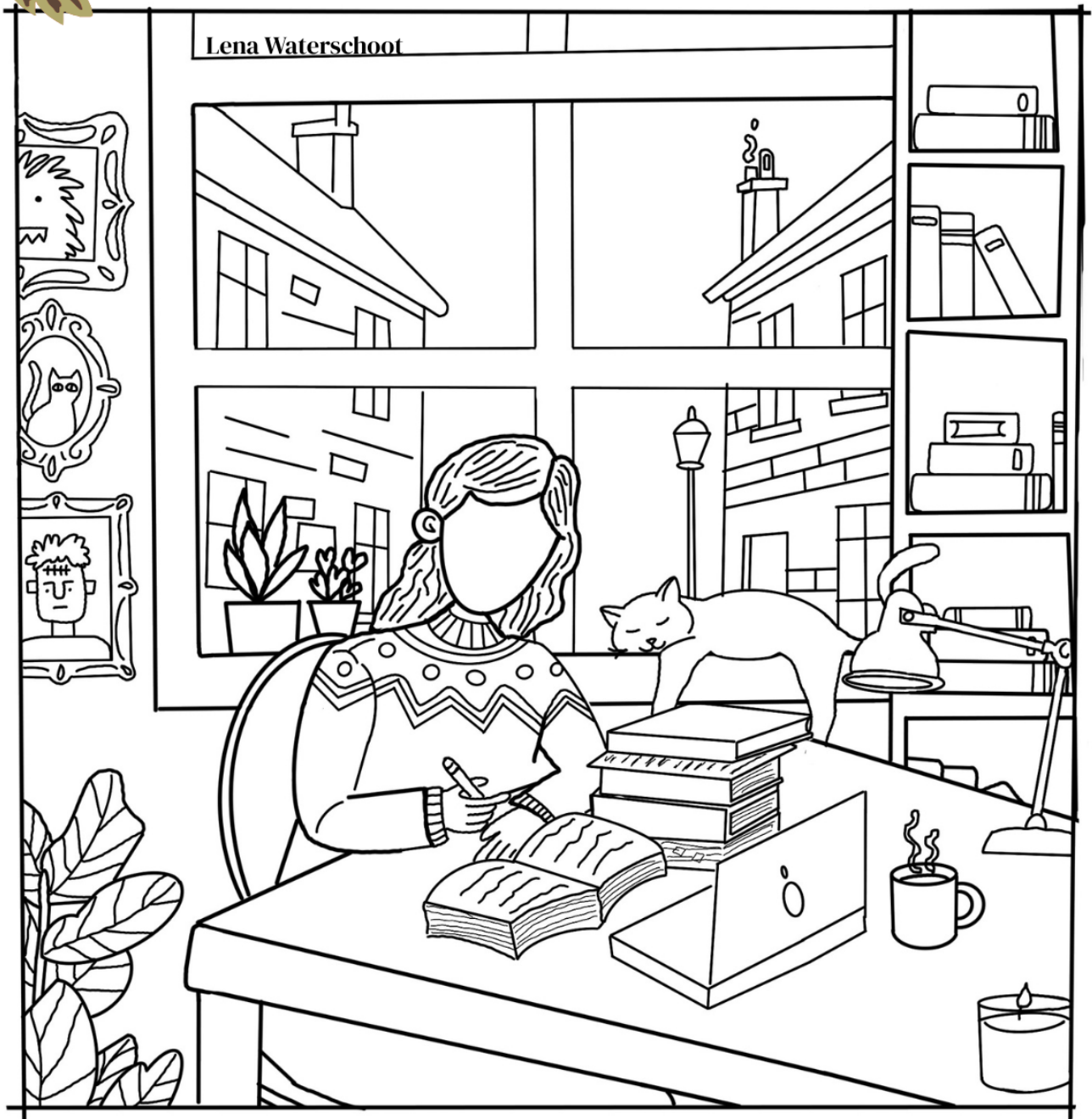
minder kansen voor beginnende, vernieuwende artiesten. Dit maakt het almaar moeilijker voor jonge kunstenaars om hun verdiende platform te krijgen in Vlaanderen. Maar wie ben ik hé? Misschien wel gewoon een cynische, snobistische Blandijnstudent die de sluiting van de cafetaria nog steeds niet verwerkt heeft, en dringend wat minder moet zagen.

**Nostalgie verkoopt,
dus wordt dat
steeds opnieuw
gemaakt, zij het in
een gelijkaardig
album, zij het een
letterlijke kopie**

Zelf nood om je opinie te delen?

Stuur het dan door naar: maatschappij@schamper.be

spelletjespagina



**even genoeg van alle stress?
neem wat kleurpotloden en ontspan je!**

it dawns on me I yearn primordial thee
your nacreous and rosy shine sublime
as somber Nyx sets soon your mural free
a waft of wonder clears my dozing eye

cherise serenity accept my hand
the sun kissed tapestry unfurls my whirls
maroon eternity per your command
i'll kiss your light, its heat ephemeral

caress my golden locks till noon arrives
with equal love caress the silver ones

I pray next day the carmine pearl will rise
soliloquy of rosy cheeks and tongues

a mortal man's eternal dance is love
with mirth i'll send the dawn a turtle dove





Dario Posé Boen

Grotte de l'apollon



EUROPEES PARLEMENT LUST GEEN VEGGIEBURGERS MEER

RUNE STIENS // BEELD: LENA WATERSCHOOT

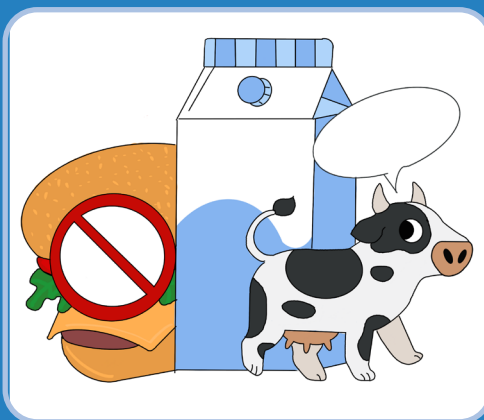
De landbouwlobby heeft reden tot feest: voortaan mogen plantaardige producten geen vleesgerelateerde namen meer dragen. Hebben woorden dan zoveel impact op ons bord?

We staan dichterbij een verbod op het woord 'veggieburger', althans op de verpakking in de supermarkt. De Europese christendemocraten zijn klaarblijkelijk op oorlogspad tegen plantaardige producten die zich maskeren als zijnde van de koe of van het varken. Die christendemocraten zijn niet alleen de grootste fractie in het Europees Parlement en leveren de Commissievoorzitter, **Ursula Von der Leyen**, maar profileren zich bovenal als de beschermer der boeren; met deze nieuwe maatregel willen ze immers de boer versterken en de consument beschermen.

Hoe gaan producenten van wijlen veggieburgers dan te werk? Wellicht moeten ze gaan kijken bij plantaardige melk en yoghurt, dat zich al vier jaar geen zuivelnaam mag toe-eigenen. Producenten geven dan alternatieve benamingen zoals "haverdrink" voor haver-melk, of ze waarschuwen consumenten op weinig discrete wijze dat het product geen 'echt' zuivelproduct is. Namen zoals "plantaardige schijf" en verpakkingen met: "dit is geen kip" zullen het licht zien.

Het is hoe dan ook bedenkelijk dat consumenten op zo'n schaal veggieproducten kopen dat Eu-

ropa zich genoodzaakt voelt om op te treden. De landbouwlobby daarentegen lijkt volgens tegenstanders de meer aannemelij-



ke drijfveer achter deze nieuwe maatregel. Het lijkt dan ook niet louter een poging om de plantaardige industrie lichtjes te irriteren, maar om haar dood te knipen. Landbouwbedrijven hebben het immers niet begrepen op alternatieven voor hun producten; veggieproducenten verbieden om hun producten te adverteren als "veggieburger" of "veggie kip" zal marketing een onbegonnen zaak maken. Terwijl de volksmond zal blijven spreken van de oude termen, zal de industrie moeten ge-

bruikmaken van de ongelukkige neologismen die het maar al te moeilijk aan de man kan brengen.

Het hoeft dan ook niet te verbazen dat het geschreven woord een impact heeft op wat op ons bord komt te liggen (of überhaupt op tafel komt te staan). Een simpel voorbeeld: de light of zero sugar-producten. De consument neemt vrijwel meteen aan dat deze varianten gezonder zijn dan het 'normale' product en zijn dus geneigd om het te kopen. Het is daarmee nog niet gezegd dat zij effectief gezonder zijn; er zit altijd wel een addertje onder het gras.

Anderzijds is de consument een gewoontedier; wat de boer niet kent, dat vreet hij niet. Meestal grijpen we terug naar producten die we kennen. Een naamsverandering kan daar maar weinig aan doen. Het doel is dan ook vooral verdere groei te verhinderen en de plantaardige schijf van ons bord te houden. Waar geen groei zit, daar zit geen geld, en de producenten zullen maar al te gauw afdruipten, zo hoopt de landbouw.

Wat de boer niet kent, dat vreet hij niet

VLEES NOCH VREES

MARIE SOETENS & SARA SCHELSTRAETE// BEELD: JASPER MOUTON

Velen gaan ervan uit dat een vegetarisch of veganistisch dieet automatisch leidt tot een tekort aan bepaalde essentiële voedingsstoffen. We beroepen ons op de wetenschap om enkele mythes hieromtrent te ontcrachten.

Een volwassen mens kan op een gezonde manier vegetarisch of veganistisch zijn, al is het een kwestie van de juiste vervangers vinden

Uitspraken als "dieren zijn gemaakt om op te eten" en "de mens eet al sinds den beginne vlees" klinken veel vegetariërs en veganisten waarschijnlijk bekend in de oren. Sommige critici gaan nog verder en beweren dat een mens niet zonder vlees en andere dierlijke producten kan leven, of toch alleszins niet op een gezonde manier. Een vleesloos dieet zou een doodvonnis betekenen, aangezien er enkele essentiële voedingsstoffen zoals ijzer, vitamine B12 en eiwitten ontbreken. Hoeveel van deze beweringen zijn echter gegrond?

RAPPORT VAN DE VN

Gelukkig schept een VN-rapport van de Voedsel- en Landbouworganisatie, overigens gebaseerd op een aanzienlijk aantal wetenschappelijke papers en beleidsdocumenten, helderheid. In het rapport staat dat vlees, eieren en zuivelproducten inderdaad essentiële voedingsstoffen bevatten die we via plantaardige producten

moeilijker kunnen opnemen. Dit is correct, aangezien ons lichaam de stoffen in kwestie sneller opneemt bij consumptie van dierlijke producten. Er moeten echter enkele kanttekeningen gemaakt worden, dixit **Loes Neven** van het **Vlaams Instituut Gezond Leven vzw**. In *De Morgen* liet zij optekenen dat er voor dit VN-verslag ook verschillende belangenorganisaties gecontacteerd werden en dat al te gekke beweringen, zoals de claim dat rundvlees de cognitieve vaardigheden bevordert, dus met een korreltje zout genomen moeten worden. Bovendien blijkt uit het rapport dat er in sommige landen juist te veel dierlijke producten worden geconsumeerd in vergelijking met andere landen, waaronder ook in België. De gemiddelde Belg eet veel te veel rood vlees, wat een verhoogd risico op bepaalde kankers, beroertes of diabetes type 2 als gevolg kan hebben.

DE HARDE FEITEN

Dat dierlijke producten onmisbaar zijn in je dieet, klopt niet helemaal. Een volwassen mens kan op een gezonde manier vegetarisch of veganistisch zijn, al is het een kwestie van de juiste vervangers vinden. Je kan alle voedingsstoffen die je nodig hebt voor een gezond lichaam in feite uit plantaardige bronnen halen. Calcium kun je in voldoende mate uit groene groenten, zoals spinazie, en verschillende soorten noten halen. Het fabeltje dat enkel zuivelproducten calcium bevatten, kunnen we dus laten varen. Ook voor een ijzertekort hoeft je niet te vrezen, want dit zit onder andere in tofu, quinoa, peulvruchten en graanproducten. Wel is het aan te raden om die plantaardige ijzerbronnen in te nemen in combinatie met voeding die vitamine C bevat om zo de ijzeropname te versnellen. Een laatste tip: Omega 3, cruciaal voor de hersenfuncties, kan opgenomen worden via walnoten, chiazaad of koolzaadolie. Een vegetarische of veganistische levensstijl hoeft dus niet per se reden te zijn tot paniek.



WAAROM SOFIE MULDER 40 JAAR LANG BIEF

FIEN WAEGE, LEONE MATTHEUS, MARIEKE POTTIE & ROMAN FIEREMANS // BEELD: SOFIE MULDER

Sofie Mulders is journalist, schrijfster en overtuigd veganist - een vrouw die geen genoeg neemt met halve waarheden over wat er op ons bord ligt. In haar boek 'Waarom ik 40 jaar biefstuk en kaas at, en toen veganist werd', fileert ze de vanzelfsprekendheid van onze eetgewoontes.

Tijdens het schrijven van 'Waarom ik 40 jaar biefstuk en kaas at, en toen veganist werd' sprak u met boeren, dierenartsen en consumenten. Is er een ontmoeting die u in het bijzonder is bijgebleven?

"De ontmoeting met een varkensboer is mij het meest bijgebleven. Samen met zijn zoon zorgde hij voor drieduizend varkens, die hun hele leven in een betonnen stal doorbrengen. Ze komen nooit buiten, hebben een verschrikkelijk bestaan. Die boeren zeiden: 'Wij houden van onze dieren.' Ik wil dat niet in twijfel trekken, maar ik blijf het vreemd vinden dat je zegt van dieren te houden, terwijl je ze opsluit in een betonnen hok. Voor hen is dat normaal, en eigenlijk voor 99 procent van de mensen ook. We hebben zó'n gigantische behoefte aan vlees en zuivel gecreëerd, dat dit systeem vanzelfsprekend is geworden - en dat is precies het probleem."

U zegt dat het voor 99 procent van de mensen normaal is om dieren in zulke omstandigheden te houden. Denkt u dat het op dit moment mogelijk is dat mensen volledig geïnformeerd en bewust kunnen kiezen wat ze eten?

"Ik vrees van niet. Veel mensen willen er eigenlijk ook niet over geïnformeerd worden. De informatie die er wél komt, is vaak

afkomstig van dierenrechtenorganisaties of mensen die vega-

"In Aziatische landen eten ze bijvoorbeeld hond, wat wij afschuwelijk vinden, terwijl wij hier massaal varkens kweken en slachten"

nistisch zijn geworden - en daar hangt meteen een bepaald label aan vast. Vanuit een zogenaamde neutrale hoek hoor je zelden hoe dieren écht worden behandeld. Integendeel: campagnes van bijvoorbeeld VLAM tonen liever vrolijke varkens in groene weiden dan de realiteit van de stal. Hoe kunnen consumenten dan weten wat er echt speelt?"

Veel mensen zeggen dat één individu toch geen verschil kan maken. Kunt u dat argument begrijpen?

"Enerzijds wel, maar anderzijds: alle grote veranderingen zijn ooit begonnen met kleine groepen mensen. Dit gaat uiteindelijk om consumentengedrag: hoe minder vraag er is naar een bepaald product, hoe minder het geproduceerd zal worden. Er zit veel waarheid in die bekende slogan: *Be the change that you want to see.*"

"Voor mij was het een kwestie van persoonlijke verantwoordelijkheid. Ik wil geen deel meer uitmaken van een systeem dat zoveel leed veroorzaakt. Zelfs al zou mijn keuze op zich niets veranderen, dan nog kies ik ervoor om er afstand van te nemen. En als genoeg mensen dat doen, dan kan het systeem misschien wel veranderen."

Wat kan de overheid volgens u doen om veganisme beter te ondersteunen?

"Op dit moment geeft de overheid eigenlijk dubbelzinnige signalen. Enerzijds promoot ze de zogenaamde eiwitshift omwille van milieu, klimaat en gezondheid, maar tegelijk stroomt er nog altijd enorm veel Europees geld naar de vee-industrie, zonder



BIEFSTUK EN KAAS AT, EN TOEN VEGANIST WERD

die subsidies zouden veel boeren nauwelijks kunnen overleven. Ik vind niet dat de overheid het eetgedrag van mensen actief moet sturen, maar ze kan het wél makkelijker maken. Op universiteiten bijvoorbeeld zou je zonder moeite drie of vier volwaardige, lekkere plantaardige maaltijden kunnen aanbieden in de refter. En goede informatie verspreiden is minstens even belangrijk: veel mensen denken nog steeds dat ze enkel in vlees de nodige proteïnen kunnen vinden, terwijl peulvruchten daar een perfect alternatief voor zijn. Dat soort kennis kan al een groot verschil maken."

Hoe haalbaar is veganisme voor studenten die een beperkt budget en weinig tijd hebben?

"Het is echt haalbaar. Bonen, linzen en kikkererwten zijn goedkoop, zelfs goedkoper dan biefstuk. Je moet je wel even verdiepen in hoe je volwaardig - en dus gezond - plantaardig kunt eten; websites zoals **BeVegan** of **de Nederlandse Vereniging voor Veganisme** geven goede tips. Het kost even wat tijd om je weg te vinden in de keuken, maar je hebt echt geen drie universitaire diploma's nodig om veganistisch te koken. Zelf koken als student kan prima, zelfs als je slecht bent in koken. Ik was zelf ook nooit een goede kok, en het is mij ook gelukt. Het belangrijkste is zorgen voor variatie en genoeg voedingsstoffen binnenkrijgen."

In hoeverre beïnvloeden cultuur, religie en traditie ons oordeel over welke dieren we eten, en hoe kunnen die normen doorbroken worden om mensen bewuster te laten kiezen?

"Tradities bepalen ontzettend veel, en dat is denk ik de grootste reden waarom mensen nog altijd zoveel vlees eten. Binnenkort komen Kerstmis en nieuwjaar eraan, en veel mensen kunnen zich niet voorstellen dat dat zonder vlees gevierd kan worden. Tradities zijn gewoon heel krachtig. Op YouTube staat een heerlijk gesprek tussen filosoof **Peter Singer** en de evolutiebioloog **Richard Dawkins**. Beiden zijn atheïst en overtuigd darwinist. Singer is bijna volledig veganist sinds zijn kinderjaren, terwijl Dawkins nog vlees eet. Dawkins zei: "Ik weet dat mensen en dieren niet zo verschillen, maar het is te moeilijk om als enige in mijn familie te stoppen met vlees eten." Singer antwoordde dat Da-

wkins nog altijd beïnvloed werd door culturele en religieuze tradities, iets waarvan hij zich veel meer had losgemaakt. Het is logisch dat het moeilijk is om als individu buiten een groep te staan; dat maakt ons sociaal gezien een beetje eenzaam. Maar hoe meer mensen die keuze maken, hoe makkelijker het wordt voor anderen. Verandering groeit makkelijker van onderuit dan dat het van bovenaf wordt opgelegd. Hoe meer individuen tradities in vraag stellen, hoe groter

"Ik blijf het vreemd vinden dat je zegt van dieren te houden, terwijl je ze opsluit in een betonnen hok"

de kans dat die normen verschuiven. Tradities zijn voor een groot deel ook arbitrair: in sommige Aziatische landen eten ze bijvoorbeeld hond, wat wij afschuwelijk vinden, terwijl wij hier massaal varkens kweken en slachten."



IS UGENT

Heb jij er soms moeite mee om duurzaam én goedkoop te eten? Je bent niet de enige, ook de resto's van de UGent worstelen met het balanceren van hun financiële welzijn met duurzame ambities.

VAN VOORTREKKER TOT TERUGVAL

Vegetariërs konden tot twee jaar geleden terecht bij de UGent voor een gevarieerd aanbod, maar inmiddels is nog maar een kwart van de maaltijden in de Gentse studentenresto's vegetarisch. Onze universiteit wil wel verduurzamen, maar die duurzaamheid wordt voornamelijk gezocht op het vlak van mobiliteit en energie in plaats van voeding. Tot 6 juli 2023 verplichtte de UGent zichzelf ertoe minstens 50 procent vegetarische maaltijden aan te bieden in de studentenrestaurants. Deze regeling werd echter afgeschaft als deel van

een breder hervormingspakket om de financiële leefbaarheid van de maaltijdvoorzieningen te verzekeren. De beslissing leidde tot

bod "voorlopig niet in vraag zal worden gesteld" omdat er vooral ingezet wordt op het nieuwe 'project Coupure'.

Onze universiteit wil wel verduurzamen
maar die duurzaamheid wordt voornamelijk
gezocht op het vlak van mobiliteit
en energie in plaats van voeding

kritiek van milieuorganisaties. Zij vinden dat de UGent, ooit koploper in duurzame voeding, hiermee een stap terugzet van haar eigen klimaat- en eiwitshiftpromises. Ondanks kritiek zal bij de universiteit het afgenomen vegetarische aan-

COUPURE ALS PROEFPROJECT VOOR DUURZAME RESTO'S

In de Coupure is er namelijk wel meer focus op plantaardige eiwitten. Daarnaast is er meer mogelijkheid om de wetenschappelijke expertise toe te passen die aanwezig is op onze universiteit op de voeding van de gemiddelde student. Het proefproject op campus Coupure, dat sinds het academiejahr 2023-2024 loopt, vormt een belangrijk onderdeel van de UGent-doelstelling om tegen 2030 een verschuiving naar meer plantaardige eiwitten te realiseren. In dit zogenoemde *living lab* wordt opnieuw ter plaatse gekookt, met de nadruk op lokale en seizoensgebonden producten en een buffet dat hoofdzakelijk uit plantaardige gerechten bestaat. Restjes worden verwerkt tot soep, wegwerpverpakkingen zijn afgeschaft en een diëtiste volgt de balans tussen dierlijke en plantaardige eiwitten nauwgezet op. Het project is een



COOKING?

samenwerking tussen de **Dienst Maaltijdvoorzieningen**, diverse onderzoeksgroepen en de **Green Office**, die het experiment toejuicht als een voorbeeld van duurzaam en gezond eetbeleid. Bij een positieve evaluatie in de zomer van 2025 kan het Coupureconcept verder worden uitgerold naar andere UGent-restaurants.

GREEN DEAL EIWITSHIFT

De UGent ondersteunt de doelstellingen van de Green Deal Eiwitshift, een Vlaams initiatief dat inzet op een gezondere en duurzamere verdeling van eiwitten. Momenteel haalt de gemiddelde Belg nog steeds 60% van zijn eiwitten uit dierlijke bronnen zoals vlees, vis en eieren, en slechts 40% uit plantaardige producten zoals granen, peulvruchten en deegwaren. Tegen 2030 streeft de Vlaamse overheid ernaar deze verhouding om te draaien, zodat plantaardige eiwitten de meerderheid vormen, met een aanzienlijke vermindering van de ecologische impact van voeding als gevolg. Dat bij UGent het vegetarische aanbod nu juist afneemt, is moeilijk te verenigen met deze doelen.

GREEN OFFICE

Green Office Gent speelt een actieve rol in het bevorderen van plantaardige voeding door studenten, onderzoekers en beleidsmedewerkers met elkaar te verbinden en samen te werken met meer radicale initiatieven zoals *Plant-based Universities*. Zo willen ze de gewoon-

te van *business as usual comfort* doorbreken en de sociaal-ecologische transitie versnellen. Ze zien het proefproject op campus Coupure als een geslaagd voorbeeld van een duurzaam buffet met nadruk op verse, seizoensgebonden en lokaal geproduceerde plantaardige gerechten, en willen dit model bij succes uitbreiden naar andere resto's. Daarnaast zet de UGent in op bewustmaking en praktische ondersteuning via de website catering.gent, waar duurzame cateringopties eenvoudig aangevraagd kunnen worden. Positieve ontwikkelingen bij vakgroepen of studentenverenigingen worden expliciet in de kijker gezet, en er wordt actief gezocht naar betrokken UGent'ers om de promotie van duurzame voeding te versterken. Zo wordt eten een concrete hefboom voor duurzaamheid en voor het verminderen van de ecologische voetafdruk.

REACTIE RECTOR DE SUTTER

In het interview met rector De Sutter op 1 oktober 2025 stelden we haar ook een paar vragen over de vegetarische maaltijden aan de universiteit. Ze benadrukte dat de beslissing om studenten inspraak te geven, via de Sociale Raad, centraal stond en dat er geen ideolo-

gische afwijzing van vegetarisch eten is. Het oorspronkelijke 50-50 aanbod leidde tot veel verspilling, waardoor men terugging naar 25% vegetarisch en 75% niet-ve-



getarisch. De rector gaf aan dat het belangrijk is om studenten te sensibiliseren over de eiwitshift en duurzame voeding, en dat succesvolle projecten zoals het Coupure-proefproject als voorbeeld kunnen dienen. De komende jaren zal blijken of de UGent zelf nog een manier vindt om zijn eiwitshift te voltooien.

Het oorspronkelijke 50-50 aanbod leidde tot veel verspilling, waardoor men terugging naar 25% vegetarisch en 75% niet-vegetarisch

Vijf dagen vegan: de details van het dieet

TUUR VAN BEVEREN // BEELD: TUUR VAN BEVEREN

Het lijkt soms alsof iedereen een mening heeft over veganisme. Maar hoe onderbouwd kan die opinie zijn als je zelf niet aan empirisch onderzoek doet?

Vijf dagen lang heb ik geleefd met een minimum aan niet alleen dierlijke voeding, maar ook allerlei dagelijkse producten waar de doorsnee consument vaak niet eens bij stilstaat. Zonder veel voorbereiding, maar met een bord vol plantaardig enthousiasme, ging ik van start.

Een gevoel van morele superioriteit overviel me al vroeg in de ochtend, toen ik ontdekte dat mijn alledaagse verzorgingsproducten reeds veganistisch bleken te zijn. Die emotie doofde echter uit bij het besef dat mijn kleding niet zo voorbeeldig was: wollen truien, een leren riem en leren schoenen moesten tijdelijk plaatsmaken voor alternatieven zoals kunststof en katoen. Ook de tandpasta van zowel Sensodyne als Elmex voldeed niet aan mijn voorwaarden, aangezien beiden in zekere mate nog op dieren testen. In theorie zijn dierproeven verboden, maar de Europese Commissie maakt een uitzondering wanneer er anders geen garantie

zou zijn op de gezondheid van de gebruiker.

Het verbod op dierlijke voeding staat vaak centraal binnen het veganisme. Ik wist dus vrij goed wat ik kon verwachten toen ik aan de

hummus te smullen. Die avond maakte ik een curry op basis van kokosmelk met chilibonen. Wat overbleef, hield ik bij voor de volgende dag. Ecologisch bewustzijn gaat verder dan enkel eetpatronen!

Een gevoel van morele superioriteit overviel me al vroeg in de ochtend, toen ik ontdekte dat mijn alledaagse verzorgingsproducten reeds veganistisch bleken te zijn

ontbijttafel ging zitten. Aan eieren moest ik al niet denken, dus controleerde ik het etiket van mijn tweede optie: speculoospasta op de boterham. Tot mijn verbazing bevatte die geen melk, en kon ik beginnen aan mijn lekker ontbijt. Over de middag voelde ik mij net een hond van Pavlov toen ik een broodjeszaak passeerde. De geur van smeltende kaas en geroosterde ham zorgde bijna voor afkickverschijnselen - ik maakte me maar snel uit de voeten om van mijn zelfgemaakte broodje met

Om te testen hoe moeilijk het is om op restaurant te gaan met niet-veganisten, ging ik zonder voorbereiding op stap. Zo bleek dat er op het hele menu maar één gerecht geschikt was voor mij. Dat beperkte aanbod toonde meteen ook de sociale restricties van veganisme aan.

Wat me het meeste opviel tijdens dit experiment, is dat ik amper weet wat er allemaal zit in mijn dagelijks gebruikte producten. Regelmatig moest ik mijn zin om te snacken onderdrukken door een gebrek aan veganistische opties. Ik heb hieruit geleerd dat veganisme niet per se een tegenbeweging hoeft te worden tegen de vlees-etende massa, maar dat het je ook kan helpen bewust te zijn van de producten die je elke dag gebruikt.



A group of four students (three men and one woman) are posing in a garden. One man is standing on the left in a white shirt and brown trousers. Another man is standing behind him in a dark blue t-shirt with the GUM logo. A third man is crouching in front of them in a dark blue t-shirt with the GUM logo and grey trousers. A woman is standing on the right in a green jacket over a blue dress. They are all smiling and looking at the camera. The background is a lush garden with various plants and trees.

GUM &
plantentuin
zkt. nieuwe
studenten
bij

Museum
Student
Team

Ben jij student in Gent (18-26)?
Zin om samen met andere studenten mee
te bouwen aan ons museumverhaal?

gum
GENTS
UNIVERSITEITS
MUSEUM
& PLANTENTUIN

www.gum.gent



meet & greet 20 NOV



deadline 8 DEC

JE GELD OF JE KUNSTCOLLECTIE: GENNEZ HERVORMT VLAAMS MUSEUMLANDSCHAP

De Vlaamse musea zijn getroffen door storm Caroline: het ziet ernaar uit dat de organisatie van het Vlaamse museumlandschap grondig herzien zal worden.

Op 6 oktober kondigde minister van Cultuur **Caroline Gennez** (Vooruit) een spraakmakend plan aan om het museumlandschap in Vlaanderen te hervormen. De beleidsnota die eerder al in een parlementaire commissie besproken werd, is kenmerkend vaag. De reorganisatie van de Vlaamse musea zou inhouden dat er een opdeling gemaakt wordt in drie categorieën of clusters; de cluster schone kunsten zou dan de bevoegdheid worden van het Antwerpse **KMSKA**, de hedendaagse kunst krijgt het Gentse **S.M.A.K.** als boegbeeld, en het derde bakken wordt **Mu.Zee** in Oostende, met als specialisatie de moderne kunst. Deze regeling zou volgens de minister tegen 2028 van kracht moeten zijn.

De grootste veranderingen - die bijgevolg de meeste reacties uitlokken - zullen zich voltrekken bij de cluster van de hedendaagse kunst. Zo wordt S.M.A.K. het nieuwe Vlaamse centrum van actuele en hedendaagse kunst en zal de

In Antwerpen leeft er echter minder enthousiasme. In de oorspronkelijke tekst van de beleidsnota was er sprake van een plan om de gehele collectie van het M HKA naar het S.M.A.K. in Gent te verhuizen. Recent liet Gennez we-

"De collectie wordt niet afgepakt van het M HKA en op camions gezet naar Gent" - Caroline Gennez

financiering van het museum niet langer op stedelijk niveau gebeuren, maar wordt deze overgedragen aan het Vlaamse bestuur. Dit is volgens *De Morgen* een grote ontlasting voor de stad die de schuldenberg van het museum niet langer kon dragen. Ook zal het museum voor actuele kunst een financieel duwtje in de rug ontvangen zodat het zich kan uitbreiden. De Gentse schepen van cultuur **Astrid De Bruycker** (Vooruit) was in een interview met VRT NWS zeer positief over deze ontwikkelingen: ze noemde de herschikking "fantastisch" en verzekerde bezorgde cultuurliefhebbers dat het 'merk' S.M.A.K. onaangetast zal blijven.

M HKA X S.M.A.K.: FREENEMIES?

ten dat dit een misverstand is en dat het om fake news zou gaan, hoewel in de begeleidingsnota van de minister zelf werd gesproken over het verlies van M HKA's museale werking, alsook over een overheveling van een groot deel van de collectie. Tien dagen na de eerste aankondiging van de hervormingen corrigeerde minister Gennez de miscommunicatie in het Vlaams Parlement: "De collectie wordt niet afgepakt van het M HKA en op camions gezet naar Gent. Het museum wordt niet gesloten of opgedoekt". In plaats daarvan zullen de musea volgens Gennez op papier van een hechte samenwerking kunnen genieten, met als doel de collectie hedendaagse kunst van de Vlaamse Gemeenschap te versterken. In dit partnerschap krijgt S.M.A.K. dan de verantwoordelijkheid over de zogenaamde collectiezorg van de werken in M HKA. Tijdens dit debacle nam **Herman De Bode**, de voorzitter van het Museum voor



Hedendaagse Kunst Antwerpen, zijn ontslag en liet hij weten dat zijn vertrouwen in de Vlaamse regering stevig is gekelderd. Of de harmonieuze samenwerking die Gennez voor ogen had ook effectief in praktijk omgezet zal worden, valt nog te bezien.

WAT NU MET M HKA?

Concreet zal het Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen de toegang tot haar collectie behouden en zal ze de kans krijgen om deze zelfs uitgebreider te vertonen. Ook zullen kunstwerken vanuit S.M.A.K. die beter in de Antwerpse context passen, mogelijk verhuizen naar M HKA, aldus minister Gennez.

Verder krijgt het Antwerpse museum enkel wind van voren: het ziet een investering van maar liefst 130 miljoen euro voor nieuwe verbouwingen in één klap verdwijnen. Dat geld wordt nu onder de verscheidene Vlaamse musea herverdeeld, enerzijds om hun werkingen te ondersteunen tijdens deze transitieperiode en anderzijds om ervoor te zorgen dat er in de toekomst voldoende spaarcenten zijn om op terug te vallen. Het bedrag van 130 miljoen euro zou worden opgesplitst in twee delen: 85 miljoen wordt uitgetrokken voor de huidige legislatuurperiode en een som van 45 miljoen wordt opzijgezet voor de regering die in 2030 aan de macht zal komen.

M HKA wordt door deze hervormingen getransformeerd in een



kunstencentrum dat ruimte zal bieden voor tentoonstellingen, ateliers en residenties. Volgens minister Gennez zullen Belgische artiesten vanuit verschillende disciplines er terechtkunnen om ondersteuning, dialoog en uitwisseling te vinden.

Een doorvoering
van de hervorming
zou betekenen dat
Stad Antwerpen een
artistiek aanbod
bezit dat Bart
De Wever en zijn
partij nauwer aan
het hart ligt

BAKKEN VAN KRITIEK

Naast commentaar op de flagrante miscommunicatie omtrent de hervorming, kreeg Gennez

ook bijtende kritiek binnen met betrekking tot de inhoud van haar plannen, dit vanuit zowat alle betrokken partijen. Onder anderen **Katrien Patryka** (CD&V), een coalitiegenoot van de minister, bekritiseerde de minister omwille van de onduidelijke funding van haar project. De minister beklemtoonde in haar reactie dat haar beslissing in overleg met de lokale besturen van de betrokken steden werd genomen. De opmerkelijke afwezigen in het debat zijn de musea zelf: uit het antwoord van de minister

blijkt dat die dialoog nóg niet is aangegaan.

Volgens andere critici zou de nota ook een ideologisch randje bevatten: de plannen zouden opgemaakt zijn met het Vlaams-conservatieve Antwerpen (momenteel onder bestuur van de N-VA) in het achterhoofd. Een doorvoering van de hervorming zou betekenen dat Stad Antwerpen een artistiek aanbod bezit dat **Bart De Wever** en zijn partij nauwer aan het hart ligt. Antwerpenaren zullen door deze veranderingen kunnen genieten van 'echte' klassieke, schone kunsten in het KMSKA. Gent, stad van licht en liefde, zou daarentegen een eerder progressieve, hedendaagse collectie herbergen. Beide steden zouden op die manier over een repertoire beschikken dat beter past bij 'hun stedelijke overtuigingen'.

NIET TE MISSEN: "EVERYTHING UNDER" VAN MARK POŽLEP

FRAN DE ROO // BEELD: FRAN DE ROO

In de Kunsthal in Gent loopt tot 30 januari een tentoonstelling van kunstenaar Mark Požlep over de waterwegen in Gent. Hoe reflecteert water het leven in Gent en de verhalen van de Gentenaars? Hier zoekt Požlep een antwoord op door zelf te gaan varen op de rivieren en kanalen van Gent.

Požlep is geboren in het vroegere Joegoslavië. Hij herinnert zich hoe hij als kind mensen zag zwemmen in de overstroomde rivier. Water is voor hem altijd belangrijk geweest, al van kinds af heeft hij een connectie met water. Nu woont hij al tien jaar in Gent op een woonboot en heeft hij de kades van Gent in die tien jaar hard zien veranderen: van een wilde, creatieve buurt naar doodse appartementsblokken. Tijdens deze evolutie was er iets wat niet veranderde: het water zelf. Hij gaat op zoek naar plekken in Gent waar er op een even vrije manier met water wordt omgegaan als in zijn ouderlijk dorp.

Water heeft niet alleen een praktisch belang, maar ook een symbolisch belang. Hoeveel verhalen hebben zich niet al afgespeeld

op het water? Hoeveel mensen met elk hun eigen verhaal heeft het water niet al gereflecteerd? Jammer genoeg ziet Požlep de symbolische waarde van water in Gent wegebben. Ook op het water draait alles om geld. De prijzen voor ligplaatsen van woonboten schoten de laatste jaren de lucht in. Požlep maakte deze evolutie van dichtbij mee en besloot om op zoek te gaan naar de ziel van de Gentse wateren met een zelfgebouwd aluminiumbootje. Hij vaart bijvoorbeeld tussen plekken waar je alleen met een boot kunt geraken en ziet jongeren hun eigen plekken bouwen in de hoeken van de rivieren.

Požlep vertelt in de film hoe water er al veel langer is dan de mens en er ook veel langer zal zijn dan de mens. Hij beseft dat water een

onsterfelijkheid heeft die de mens niet kan vatten en dat we het belang van water hierdoor vaak onderschatten. De mens heeft water nodig. Het is niet toevallig dat de eerste samenlevingen langs een rivier ontstonden. Zo heeft de connectie tussen de Schelde en de Leie ervoor gezorgd dat Gent rijk kon worden door de textielindus-

Vroeger bracht
water mensen samen,
maar ook dit zijn
we verloren

trie in de dertiende eeuw. Toch hadden we als mens het gevoel dat we het water konden temmen: we bouwden kanalen, dammen en sluizen. Dit idee leeft nog steeds: denk maar aan het verbod van Israël aan de Palestijnen om te vissen in hun eigen wateren.

Vroeger bracht water mensen samen, maar ook dit zijn we verloren. Volgens Požlep kunnen we dit herstellen door water niet te willen temmen, maar door ermee samen te willen leven. Hierdoor kunnen we zowel het leven in en op de rivier herstellen als ons eigen welzijn redden.



OVER DE MEESTER VAN DE EINDELOZE ZIN: LÁSZLÓ KRASZNAHORKAI

MARIE SOETENS & LEONE MATTHEUS // BEELD: LEONE MATTHEUS

De Nobelprijs voor Literatuur ging dit jaar naar de 71-jarige Hongaarse schrijver László Krasznahorkai. Zijn bescheidenheid en gevoel voor humor hebben een gevoelige snaar geraakt bij de jury.

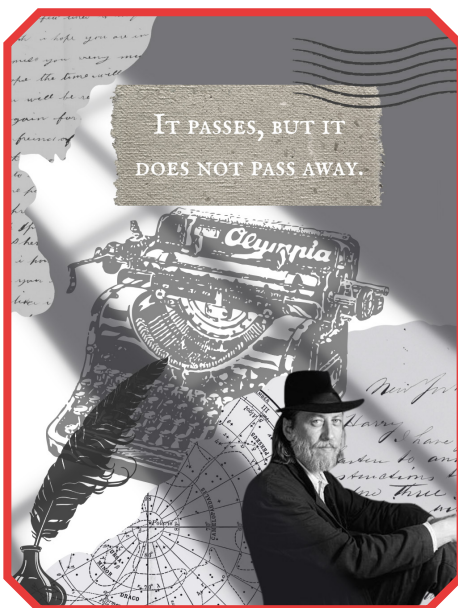
Zichzelf beschouwend als een "loser" die voortdurend worstelt met de wereld die hem omringt

Volgens hen bevestigt hij de kracht van kunst via zijn meeslepende en visionaire oeuvre over de indrukken die zijn reizen naar China en Japan op hem hebben gemaakt. In 1985 debuteerde Krasznahorkai met 'Satanstango', een roman die ondanks de communistische censuur toch een groot succes kende. Het werk werd bovendien verfilmd als een zwart-witfilm die maar liefst 7,5 uur duurt. Een ander opvallend werk uit zijn oeuvre is 'Herscht 07769', omdat het uit één lange zin bestaat van maar liefst 420 bladzijden.

Hij heeft namelijk een hekel aan de punt, en maakt daarom liever gebruik van lange zinnen en komma's. Als lezer krijg je hierdoor de indruk dat je als het ware meegezogen wordt in een verhaal dat niet lijkt te stoppen. Met Krasznahorkai's frapante schrijfstijl vertegenwoordigt hij volgens het Nobelprijsc comité de traditie van het absurdisme en de groteske overdaad. Hij verkent voornamelijk de troosteloosheid van het menselijk bestaan. Dat is een donker en pessimistisch thema, maar toch slaagt hij erin om het op een luchtige manier weer te geven aan de hand van (zwarte) humor

en ironie. Enkele critici vergelijken hem daarom met andere meesterschrijvers zoals **Kafka**, **Beckett** of **Dostojevski**.

Krasznahorkai is een bedachtzame, contemplatieve schrijver, wiens verbeelding wortelt in geschiedenis, muziek en de subtile



tragedies van het alledaagse leven. Hij leest met een bijna obsessieve intensiteit en laat zich leiden door een kluwen van klassieke literatuur, filosofie en de ritmes van de natuur. Uit interviews blijkt dat hij een sober bestaan leidt

in Duitsland, ver weg van literaire glitter en mediahype. Zichzelf beschouwend als een "loser" die voortdurend worstelt met de wereld die hem omringt.

Zijn Hongaarse wortels, opgegroeid onder een communistisch regime en in een stadje vol kortzichtige beperkingen, kleuren zijn werk met een gevoel van vervreemding en wanhoop. Zijn romans reflecteren universele thema's zoals existentiële angst, menselijke weerloosheid en maatschappelijke chaos. Met andere woorden: thema's die studenten aanspreken in tijden van politieke onzekerheid of persoonlijke crises. Voor wie Krasznahorkai wil ontdekken: 'Satanstango' is het meest toegankelijk, terwijl 'Seiobo There Below' en 'Herscht 07769' zijn experimentele stijl volledig tonen. Samenwerkingen met cineast **Béla Tarr** bieden bovendien een visuele ingang tot zijn universum, waarin tijd langzaam stroomt en elk detail telt. Zijn werk nodigt uit om te ervaren, eerder dan alleen te lezen, en laat zien hoe literatuur, muziek en film elkaar kunnen versterken.

ONVOORSPELBAARHEID

Remi Cosijn (hij/zijn, °2001) heeft een master in de Theaterwetenschappen (UGent) en maakt deel uit van de artistieke kern van Ontroerend Goed sinds 2023, waar hij als regieassistent betrokken is bij nieuwe producties.

Het gezelschap Ontroerend Goed bestaat ondertussen al 31 jaar. Oorspronkelijk begonnen als dichtersgroep. Het staat bekend om het verkennen van de grenzen van theater als medium. Hoe zou u dat genre uitleggen aan studenten die weinig of niets van theater afweten?

"We zeggen vaak bij Ontroerend Goed dat we participatief theater maken voor mensen die niet van participatief theater houden. In sommige vormen van participatief theater worden er soms te direct zaken van het publiek gevraagd zoals: "jij daar, kom naar voren en doe dit mee." Zulke dwingende participatie vinden we nogal tenenkrommend. We zoeken dus naar manieren om theater te maken waarbij de ervaring van de toeschouwer centraal staat. We willen eerder een opening creëren voor het publiek: een uitnodiging om actief deel te nemen aan de scène, maar zonder enige verplichting. Als je liever van op de zijlijn kijkt, is dat even goed. Die balans is voor ons cruciaal."

Heeft u het gevoel dat er iets bestaat als een goed of een slecht publiek? Kan het publiek op een bepaalde manier reageren dat het slecht kan vallen?

"Er bestaat niet per se iets als een goed of slecht publiek. Het staat steeds in dialoog met de voorstelling en natuurlijk de prestaties van de acteurs. Ik denk dat dat steeds te maken heeft met de condities van die avond. Soms loopt er iets niet als gepland. Dan heeft dat repercussies op hoe het publiek zal reageren. Soms doet het publiek iets waarop jij minder bent voorbereid, waardoor de voorstelling een andere vorm aanneemt dan je vooraf in gedachten had. Soms is het publiek echter volledig mee. Dat hoort natuurlijk bij participatief theater en dat komt bijvoorbeeld in onze voorstelling 'Funeral' naar voor."



Heeft u het gevoel dat mensen een goed besef hebben van en mentaal voorbereid zijn op welke soort voorstellingen ze komen bezichtigen als ze naar de performances van uw theatergezelschap komen?

"Ontroerend Goed is al even bezig met het maken van theater. Vaak als we met een nieuw concept afkomen, heeft ons vaste publiek eerder het idee van: "met wat gaan ze nu weer afkomen?" Ze zijn ergens altijd wel voorbereid op het onvoorspelbare van onze voorstellingen en die onvoorspelbaarheid is eigenlijk ook ons handelsmerk geworden. We hebben daar natuurlijk soms ook gesprekken over: moeten we ons publiek op voorhand informeren, dat ze bijvoorbeeld gefilmd worden? Moeten we trigger warnings vermelden in de voorstelling?"

"Uiteindelijk hebben we dat tot nu toe nog niet gedaan, maar integreren we het wel in de voorstelling zelf, zoals de vermelding in de eerste scène van de voorstelling 'Thanks for Being Here'. Ik heb het gevoel dat ons publiek ons wel al een beetje kent en dat onze onvoorspelbaarheid hen wel kan smaken. Soms krijgen we inderdaad de reactie en feedback dat mensen er niet op voorbereid wa-

EN ONTROEREND GOED

ren, maar het uiteindelijk wel fijn vonden."

Onvoorspelbaarheid is, zoals u zegt, jullie handelsmerk. Hoe vinden jullie de balans tussen theater dat sterk leunt op publieksparticipatie - en dus een zekere vrijheid vraagt - en tegelijk de aanwezigheid van een vast script, regie en structuur als toonbeeld?

"We willen ervoor zorgen dat het publiek zich gedragen en gezien voelt. Er zit een bepaalde zacht-aardigheid in het dragen van je publiek. Zulke zachtheid is bijvoorbeeld aanwezig in een van onze laatste voorstellingen, 'Funeral'. 'Thanks for Being Here', dat eerder vermeld is geweest, heeft dat eigenlijk ook. Het was niet onze bedoeling om intrusief en con-

stant een camera in uw gezicht te duwen. We doelen eerder op het vieren van het gevoel: hoe zot is dat we hier allemaal samen zijn en samen deze ervaring van theater meemaken. In deze onvoorspelbare tijd is het schoon om daarvoor samen te komen en daar in te geloven."

"We maken echter wel voorstellingen die niet afhangen van de input van de toeschouwer. Naar mijn mening is dat ook onze kracht. Je voelt dat je er toe doet als toeschouwer en dat je soms het verschil kan maken. Je hebt plaats om dingen in te vullen, maar die input zorgt er niet voor dat de voorstelling beter of slechter wordt. We willen vermijden dat er verantwoordelijkheid op de schouders van het publiek ligt. Wij zijn de theatermakers: dat is onze job. Jul-

lie moeten als toeschouwers geen theater maken. Wij proberen een opening te creëren zodat jullie je aanwezig, gedragen en betekenisvol kunnen voelen. En dat is voor ons juist die fijne wisselwerking tussen publiek en organisatie."

"We doelen eerder op het vieren van het gevoel: hoe zot is dat we hier allemaal samen zijn en samen deze ervaring van theater meemaken"

Heeft u zelf een favoriet toneelstuk van Ontroerend Goed?

"Ik heb zelf Ontroerend Goed leren kennen via de voorstelling 'Are We Not Drawn Onward To New Era'. Dat is een voorstelling in een palindroom. Dat is eigenlijk mijn favoriete voorstelling, maar omdat ik zo nauw heb samengewerkt rond 'Funeral' moet ik toegeven dat dat ook wel een van mijn favoriete voorstellingen is geworden. Ik was bijvoorbeeld ook mee naar Shanghai om die voorstelling opnieuw te maken. Ik ben ook dicht betrokken bij de voorstellingen voor het Landjuweel festival van **OPENDOEK** in Ieper. Daarom ligt de voorstelling me wel nauw aan het hart."



The lion does not concern himself with

Je hebt ze vast al eens zien verschijnen op je *For You Page*: de memes van *the all-knowing horse* en *the lion does not concern himself with...*. Maar wat betekenen deze razend populaire memes, hoe zijn ze ontstaan en waarom blijven ze alsmaar terugkeren?

WAAR KOMT HET VANDAAN?

Om de populariteit van deze mysterieuze, zeer specifieke en toch wel merkwaardige memes te verklaren, moeten we eerst en vooral kijken naar hun herkomst. De precieze oorsprong van memes is vaak nogal moeilijk te bepalen, aangezien ze ontstaan uit andere memes bestrooid met een snuifje actualiteit en doorspekt met een flinke dosis individuele toevoegingen tijdens het eeuwig ronddwalen op het internet.

Toch zijn er bij de memes van *the lion does not concern himself with* duidelijke aanwijzingen voor de herkomst: zo zou de meme ontstaan zijn uit de *sigma grindset*-trend, die zijn piek kende begin 2022. Sigma is een soort ideaalbeeld voor (jonge) mannen van iemand die mannelijk, succesvol en onafhankelijk is, en grindset staat voor een levensstijl van hard werken en discipline om aan zelfverbetering te doen en dus een

sigma te worden.

In de *sigma grindset*-kringen circuleerden dan weer de gezegden 'The lion does not turn around when the small dog barks', afgeleid van een Afrikaans spreekwoord, en 'the lion does not concern himself with the opinion of sheep', uit een *Game of Thrones*-aflevering. De lion verwijst hier naar het archetype van de sigma, terwijl de *small dog* en *sheep* verwijzen naar de bètas, de ondergeschikte tegenhangers van de sigmas. Uit de voorgaande gezegden zijn er uiteindelijk miljoenen variaties ontstaan, waaronder iets vulgairdere memes die niet geschikt zijn voor dit kuise blad.

WAAROM ZO POPULAIR?

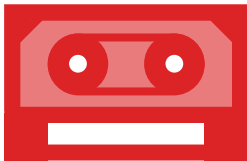
De populariteit van deze memes valt te wijten aan 3 factoren: ten eerste voorziet *the lion* een derde persoon in een zin, wat het mogelijk maakt om jezelf los te koppelen van het idee dat je uitdrukt

in de zin. Dit zorgt ervoor dat je bijvoorbeeld ideeën die je beschamend of ongemakkelijk vindt kan uiten zonder dat mensen je als cringe bestempelen.

Daarnaast zijn we als mensen altijd al geneigd geweest om menselijke eigenschappen of gedrag toe te schrijven aan dieren; dit heet antropomorfisme. Hier zijn allerhande redenen voor, maar dieren lenen zich uitstekend voor bijvoorbeeld satires, met als schoolvoorbeeld Van den vos Reynaerde. In dat epos steekt de auteur flink de draak met de maatschappij en haar hogere echelons, maar vermijdt hij vervolging door personen niet letterlijk af te beelden. Hij confronteert zo als het ware de lezer met zijn eigen tekortkomingen zonder hem bij naam te noemen.

Bovendien hebben we het ook moeilijk om dierlijk gedrag onverklaarbaar te laten; als een dier iets doet dat we niet meteen kunnen doorgronden, geven we er een menselijke draai aan. Denk aan *the all-knowing horse*-meme die enkele maanden geleden het internet rondging; een paard dat zijn hoofd op en neer bewoog betekende al gauw dat dat paard ja aan het knikken was op elke vraag die we stelden.





HET CASSETTEBANDJE



HERFSTHUMEUR

De hemel kleurt weer grijs en bomen laten hun talloze kleurrijke blaadjes los. Al gauw jeukt het om met een theetje onder de dekens te kruipen en nog eens 'Gilmore Girls' te bekijken, terwijl de regen tegen je raam klettert.

Kaarsen met kaneelgeur, wollen wanten, hete koffie om je mee op te warmen: eindelijk is de herfst aangebroken. Maar helaas, je viel weer eens in de listige val van het romantiseren en het blijkt dat die grijze hemel en regenbuien je enkel en alleen maar druilerig maken. Indien je een afspeellijst zoekt die mooi aansluit bij jouw romantiserende ziel die doelloos uit het raam staart tijdens deze grillige oktoberdagen, dan is dit de plek waar je moet zijn.

SYLVIE KREUSCH - 'WILD LOVE'

Het was moeilijk om te kiezen welk liedje van deze Vlaamse muzikgodin in de schijnwerper te zetten. Met haar *witchy* melodien weet ze je eventjes mee te slepen naar een andere dimensie, waaronder 'Wild Love' toch wel één van haar pareltjes is. Al wiegend slaagt ze erin je mee te nemen naar hoogtes die je nooit eerder bereikte, waarna ze afsluit met een sinister deuntje. Ze schreef dit nummer toen ze nog een relatie had met **Maarten Devoldere**, de toenmalige *frontman* van de band 'Balthazar'. In een interview voor *3voor12 Radio* vertelde hij dat hij het liedje 'You Won't Come Around' als antwoord op haar 'Wild Love' schreef, maar hun relatie liep uiteindelijk stuk. Een jaar later brachten ze beiden toevallig in dezelfde week hun liedjes uit. Romantisch, niet?



RADIOHEAD - 'ALL I NEED'

Met **Radiohead** kan je nooit missen in de herfstperiode. Uit hun grote selectie aan liedjes - waarbij je de nood voelt om naar je plafond te staren en te reflecteren over je levenskeuzes - koos ik ervoor om 'All I Need' hier een plaatsje te geven. Wanneer de synthesizer aan het begin inzet en **Thom Yorke** aan zijn korte, maar hartverscheurende songtekst begint, weet je dat je er niet heelhuids uit zal komen. Net zoals in 'Wild Love' van Sylvie is er een opbouw naar een hoogtepunt, wat ik bijna essentieel vind om echt van een nummer te houden. Dit hoogtepunt wordt geïntroduceerd door een pianomelodie.



BEABADOOBEE & LAUFEBY - 'A NIGHT TO REMEMBER'

Om wat variatie in de afspeellijst te brengen zit er ook een hint van **Laufey** en **Beabadoobie** in verwerkt. Met 'A Night To Remember' hadden ze meteen mijn aandacht beet, aangezien de herfst vraagt (of liever, schreeuwt) om jazzmuziek. Daarnaast voelen hun warme stemmen als een broodnodige knuffel op een kille oktoberdag.

Naast deze drie prachtige liedjes bevat mijn afspeellijst 'herfsthumour' nog zoveel meer parels die iedere herfstdag een beetje mooier maken. Neem zeker en vast een kijkje indien je nog op zoek bent naar iets om je herfstwandeling volledig mee te maken!

CHECK DE PLAYLIST OP SPOTIFY @SCHAMPER



JULIAN DAMS // BEELD: HENDRIK VAN DEN EEDE

Station Gentbrugge nu ook officieel een openbaar toilet – buurtbewoners bezorgd

In een poging om geld te besparen, kiest de Gentse gemeenteraad ervoor om het station van Gentbrugge te herbestemmen tot openbaar toilet. Wat voor de stad een logische stap lijkt, ruikt volgens de buurt naar wanbeleid.

Station Gentbrugge is een neo-brutalistisch bouwwerk, van de hand van architect **Dirk Servaes**, dat gekend staat als één van de pareltjes van het Vlaamse brutalisme. Bijzonder bekend is het kenmerkende perron, dat een wijds uitzicht biedt over de tuinen van de buren, een unieke troef die tegelijk het grootste nadeel van het station blijkt te zijn. Sinds de afbraak van het station Gent-Zuid is Gentbrugge, dat maandelijks meer dan twaalf bezoekers trekt(!), het derde meest gebruikte treinstation van Gent.

Jammergenoeg was Dirk Servaes niet vooruitziend genoeg om in zijn ontwerp ook een toilet te voorzien, tot grote woede van de Gentbrugse pendelaars. Gelukkig kijkt het panoramische perron uit over de tuinen van de buurtbewoners, waardoor het van oudsher wordt gebruikt als vervanging voor de ontbrekende sanitaire voorzieningen. Buren klagen al langer over spontane regenbuien rond het station, maar de stad Gent probeerde vooral de billen niet de branden op het gevoelige dossier.

Het is een publiek geheim dat de stad Gent al jarenlang bespaart op openbare toiletten in de stad.

Desalniettemin geeft de stad jaarlijks meerdere tientallen euro's uit aan het onderhoud van zijn sanitair: investeringen die blijkbaar net zo goed door het toilet gespoeld kunnen worden. Dat kan anders, zo besloot de gemeenteraad tijdens een plenaire zitting



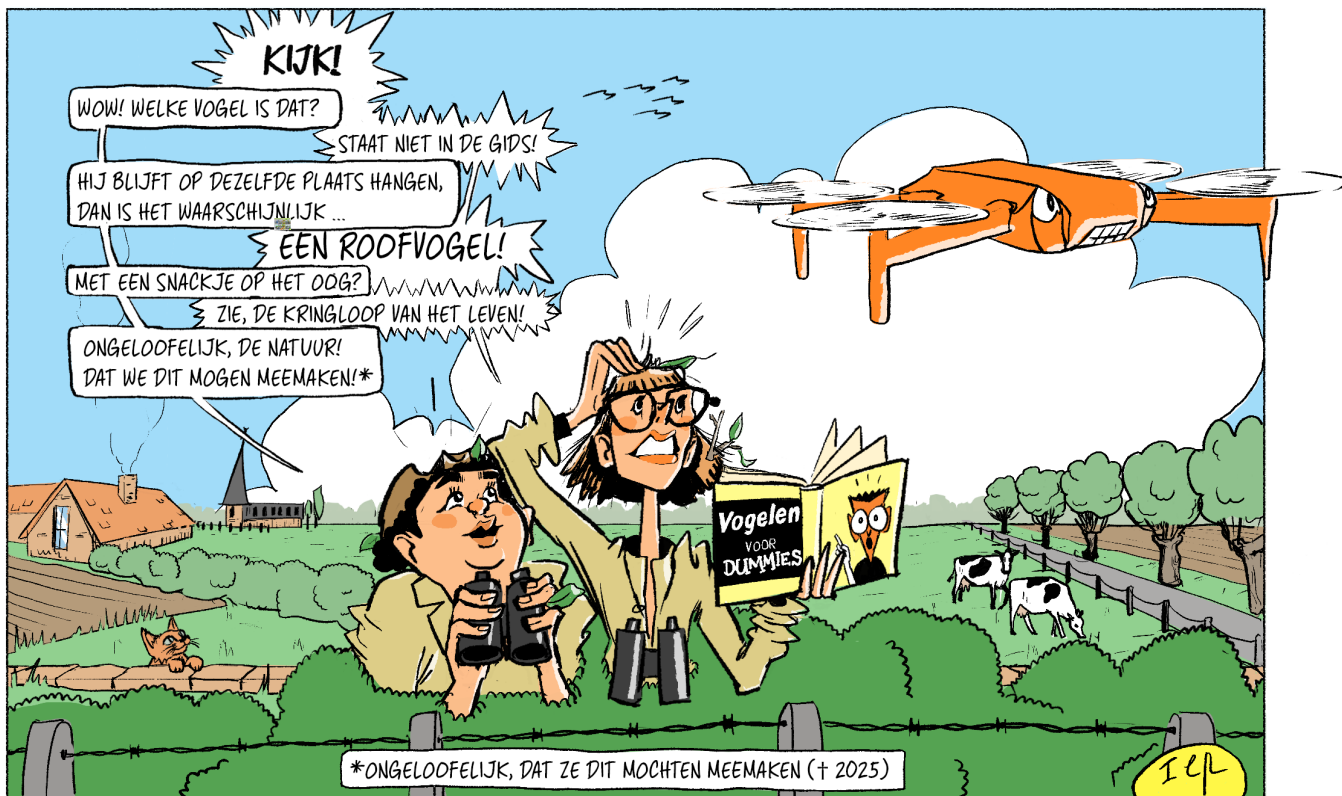
deze maandag: in een poging het immense gat in de begroting te dichten, zal de stad Gent voortaan besparen op zijn openbare toiletten. Er werd dus besloten om de sanitaire voorzieningen van de stad te privatiseren. De NMBS zag een gat in de markt en besloot om het Station-Gentbrugge - en bij uitbreiding dus de tuinen errond - nu ook officieel te herbestemmen

tot openbaar toilet.

Hoewel de NMBS benadrukt dat er in feite weinig verandert, aangezien het station al decennia lang als toilet wordt gebruikt, zijn buurtbewoners niet te spreken over deze beleidsverandering. Zij zijn het gezeik van het stadsbestuur én van de pendelaars beu. Onder leiding van de actiegroep **Stront aan de Knikker** dienden ze een petitie in bij de gemeenteraad in een wanhopige poging om de herbestemming van hun geliefde station tegen te gaan. Die petitie lichtte het deksel van een beerput in de gemeenteraad, waar vooral Vlaams Belang kritiek had op het beleid: de partij vindt dat er al genoeg bruin is op straat. Volgens coalitiepartners Voor Gent en Groen zijn de reacties van de buurt dan weer "volledig van de pot gerukt".

Uiteindelijk was het burgemeester **Mathias De Clercq** die de knoop doorhakte ten voordele van zijn eigen partij. Hoewel hij deze zomer zelf lange tijd verstopt zat, spoelt hij nu alle twijfel door: de herbestemming van station-Gentbrugge zal doorgaan. Gentbrugge kan dus niet opgelucht ademhalen, de stank van het beleid blijft voorlopig hangen.

IT'S THE CIRCLE OF LIFE



LANK LEWE AFRIKAANS!

LEONE MATTHEUS // BEELD: LEONE MATTHEUS

Deze week sprong er een opvallende lezersbrief in mijn inbox. Als neerlandicus-in-wording las ik dat iemand beweerde een mooiere taal dan onze bloedeigen moedertaal te hebben gevonden.

Dis tyd om die oë wyd oop te maak en die waarheid te aanvaar: Afrikaans is nie net 'n taal nie - dit is die taal van die heelal, van dromende kaktusse en verliefde voëltjies wat in koor tjirp. West-Vlaams? Ha! Dis net 'n raaisel wat jou laat voel jy probeer koskoop in 'n vreemde dimensie sonder 'n handleiding. Afrikaans daarenteen: selfs jou skoene smelt as jy net sê: "Ek is lief vir jou". Probeer dit net in Nederlands: "Ik zie je graag" ...net nie, mens, net nie.

Vanaf vandag klink 'n liefdesverklaring in Afrikaans net iets besonderder. Italië kan sy "Ti amo" vir wie daarvan hou om romantiek wiskundig te ontleed. Ek gee jou 'n Afrikaanse sin: "Ek het jou lief tot die sterre en terug, en dan nog verder." Boom! Duizend Italiaanse harte smelt soos roomys in die Sahara. Probeer daardie ene net in Italiaans, en jy klink soos 'n robot wat huil.

Flieks? Engels? Pfff. Laat Hollywood sy peperdure draaiboek eet. Ek wil 'n rolprent in Afrikaans sien en huil, lag, en intussen my fonkelwijn knoei op die bank.

Van epiese liefdesoorloë tot dramatiese ongelukke, Afrikaans bring elke dialoog na die stratosfeer van emosionele genialiteit. Selfs 'n aksieflik klink soos klassieke poësie: "Mag die Krag met jou wees!" - probeer dit net in Engels - "May the Force be with you!" en jy klink soos 'n sneeuman wat probeer brul.

Kortom: Afrikaans is nie bloot 'n taal nie. Dis 'n lewende legende, 'n sons- ondergang in jou ore, 'n warm sjokolade-droom.

West-Vlaams kan voortgaan om te fluister en Engels met sy droogtesinne, maar ons, die ware kenners, weet beter: die wêreld verdien MEER Afrikaans, MEER liefde, MEER drama, en beslis minder van al daardie ander gefaalde pogings.



ntgent

Nooit Nooit

WOLF WOLF & ntgent

27.11 – 06.12.2025

De enige
voorstelling die
je echt nodig
hebt!

Wolf Wolf heeft het
hele archief
voor u uit het
huufd geleerd

Boek je theatertickets via www.ntgent.be. Student? 15 euro!